DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

Warszawa, 30 marca 1957 r. | Nr 3 | Poz. 27 — 39

TREŚĆ

27.

ZARZĄDZENIE nr 52 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 27 lutego 1957 r.

w sprawie aktów normatywnych w zakresie wynalazczości pracowniczej.

(Znak TE-10/560/57)

W celu ułatwienia orientacji w wykonawczych przepisach do dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. nr 3 z roku 1956, poz. 21), jak i wydanych na podstawie tego dekretu innych aktach normatywnych oraz stosowania tych przepisów w resorcie Ministra Budownictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. Informacje i wytyczne w zakresie wynalazczości pracowniczej oraz trybu postępowania z projektami racjonalizatorskimi w resorcie Ministra Budownictwa opracuje Zarząd Techniki.

§ 2. W sprawie akcji odczytowej oraz biuletynów tematycznych dla racjonalizatorów obowiązują:

a) okólnik Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli nr 29 z dnia 29 czerwca 1954 r. w sprawie akcji odczytowej dla racjonalizatorów (Dz. Urz. MBMiO nr 13, poz. 90),

b) pismo okólne Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli nr 37 z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie biuletynów tematycznych dla racjonalizatorów (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 102).

§ 3. Uchyla się:

a) zarządzenie Ministra Budownictwa Przemysłowego nr 144 z dnia 8 października 1951 r. w sprawie powołania komisji wynalazczości i centralnych komisji wynalazczości w resorcie budownictwa przemysłowego (Biul. MBPrzem. nr 4, poz. 26),

b) zarządzenie Ministra Budownictwa Przemysłowego nr 31 z dnia 12 stycznia 1952 r. w sprawie szczegółowych przepisów, ustalających sposób obliczania oszczędności wynikających z zastosowania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Biul. MBPrzem. nr 3, poz. 14),

c) zarządzenie Ministra Budownictwa Przemysłowego nr 157 z dnia 28 czerwca 1952 r. w sprawie powołania i trybu postępowania komórek właściwych do kierowania ruchem wynalazczości pracowniczej oraz przyjmowania zgłoszeń pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień w budownictwie przemysłowym (Biul. MBPrzem. nr 10, poz. 70),

d) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 38 z dnia 1 lutego 1956 r. w sprawie powołania i trybu

działania centralnej komisji wynalazczości i zespołu doradczego Ministra (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 95),

e) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 27 z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie scentralizowania służb wynalazczości,

f) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 61 z dnia 14 marca 1956 r. w sprawie organizacji wynalazczości pracowniczej w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 96),

g) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 92 z dnia 19 kwietnia 1956 r. w sprawie wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu projektów racjonalizatorskich (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 97),

h) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 94 z dnia 23 kwietnia 1956 r. w sprawie zapewnienia środków na wykonanie prototypów racjonalizatorskich oraz seryjnej produkcji narzędzi i urządzeń (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 98),

i) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 123 z dnia 1 czerwca 1956 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, stanowiących podstawę do ustalania wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, wzory użytkowe, udoskonalenia techniczne i usprawnienia (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 99),

j) okólnik Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 25 z dnia 6 czerwca 1956 r. w sprawie wyznaczania przedstawicieli technicznych do Klubów Techniki i Racjonalizacji (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 100),

k) okólnik Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nr 26 z dnia 6 czerwca 1956 r. w sprawie finansowania wynalazczości pracowniczej (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 101),

l) pismo okólne nr 28/ZT Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Zarząd Techniki z dnia 24 lutego 1956 r. w sprawie zadań i obowiązków przedstawicieli technicznych przy klubach techniki i racjonalizacji (Biul. MBPrzem. nr 4, poz. 30),

m) pismo okólne Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego nr 45/ZT z dnia 23 kwietnia 1956 r. w sprawie scentralizowania służb wynalazczości,

n) pismo okólne Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego nr 46/ZT z dnia 23 kwietnia 1956 r. w sprawie wyjaśnień niektórych przepisów prawa wynalazczego,

o) pismo okólne Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego nr 49/ZT z dnia 30 kwietnia 1956 r. w sprawie interpretacji § 38 uchwały nr 911 Rady Ministrów z dnia 12.XI.1955 r. określającej zasady wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień,

p) pismo okólne Ministra Budownictwa Przemysłowego nr 68/ZT z dnia 29 czerwca 1956 r. w sprawie zmiany pisma okólnego nr 28/ZT Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Zarządu Techniki z dnia 24 lutego 1956 r. w sprawie zadań i obowiązków przedstawicieli technicznych przy klubach techniki i racjonalizacji, oraz pisma okólnego nr 46/ZT Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Zarządu Techniki z dnia 23 kwietnia 1956 r. w sprawie wyjaśnień niektórych przepisów prawa wynalazczego,

r) przepisy §§ 1 i 4 ust. 1 zarządzenia Ministra Budownictwa nr 77 z dnia 9 listopada 1956 r. w sprawie organizacji wynalazczości i stosowania przepisów z zakresu wynalazczości pracowniczej (Dz. Urz. MB nr 5, poz. 57).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1957 r.

MINISTER
wz. St. Zawistowski

28.

ZARZĄDZENIE nr 53 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 1 marca 1957 r.

w sprawie zasad przyznawania sztandarów przechodnich, nagród pieniężnych i proporczyków za osiągnięcie najlepszych wyników produkcyjno-ekonomicznych w budownictwie.

(Znak: ZP/2/57)

Przeprowadzona reorganizacja budownictwa, rozszerzenie uprawnień przedsiębiorstw i powołanie rad robotniczych stwarzają konieczność dokonania zmian w kierowaniu współzawodnictwem pracy, które w dotychczasowych formach nie było pozbawione biurokratycznych wypaczeń. Jednym z podstawowych błędów w tym zakresie było administrowanie i ustalanie form centralnie zamiast w przedsiębiorstwie i na budowie.

W związku z tym oraz na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 15 października 1955 r. w sprawie ufundowania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych (Mon. Polski nr 102, poz. 1401) — po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozwój wszelkich form współzawodnictwa pracy, ustalanie kryteriów, wyróżnianie nagrodami zespoły pracowników i poszczególnych pracowników w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa, pozostawia się do decyzji przedsiębiorstw.

§ 2. 1. W ramach centralnych zarządów (zarządów) powinny być oceniane co kwartał tylko wyniki przodujących przedsiębiorstw lub części tych przedsiębiorstw (kierownictwa odcinków robót, odcinki budowlane itp.).

2. W ramach resortu oceniane będą co kwartał tylko wyniki przodujących przedsiębiorstw.

3. Warunki przyznania tytułu przodujących ustalą i niezwłocznie przekażą w teren:

a) centralne zarządy (zarządy) — w zakresie uzyskania tytułu przodującego przedsiębiorstwa lub budowy (kierownictwa odcinka robót, odcinka budowlanego itp.) każdy w zasięgu swojej działalności,

b) Departament Planowania — w zakresie uzyskania tytułu przodującego przedsiębiorstwa w ramach resortu.

4. Podstawą do podsumowania uzyskanych wyników powinny być zasadnicze dane, wynikające z obowiązującej sprawozdawczości i bilansów kwartalnych. Należy unikać dodatkowych sprawozdań w tym zakresie.

§ 3. 1. Przodującym przedsiębiorstwom lub budowom (kierownictwom odcinków robót, odcinka budowlanego itp.) zdobywcom pierwszych miejsc w ramach centralnych zarządów (zarządów) — zostaną przyznane proporce przechodnie i nagrody pieniężne Ministerstwa i Zarządu Głównego Związku Zawodowego kwartalnie w wysokości 25% kwot wyszczególnionych w załączniku do zarządzenia.*

2. O wyborze jednostek (przedsiębiorstwa czy budowy), decydują centralne zarządy (zarządy) po zasięgnięciu opinii przedsiębiorstw.

3. Decyzje w sprawie przyznania nagród podejmują dyrektorzy centralnych zarządów (zarządów) na wniosek powołanych przez siebie komisji, uzgodniony z właściwym zarządem związku zawodowego.

4. O przyznanych przedsiębiorstwom nagrodach należy

* Załącznik został rozesłany zainteresowanym.

niezwłocznie zawiadomić Departament Planowania. W zawiadomieniu należy podać tylko nazwy przedsiębiorstw i uzyskane miejsca.

§ 4. 1. Przodującemu przedsiębiorstwu budowlanemu i specjalizowanemu, zdobywcom pierwszych miejsc w ramach resortu, zostaną przyznane sztandary przechodnie i nagrody pieniężne Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych w wysokości do 80 tys. zł.

2. Kolegium Ministerstwa wspólnie z Zarządem Głównym Związku Zawodowego opiniuje wnioski o przyznanie sztandarów i nagród, o których mowa w ust. 1.

3. Za przedsiębiorstwa budowlane w rozumieniu zarządzenia które oceniane będą w ramach resortu, uważa się wszystkie przedsiębiorstwa ogólnobudowlane budownictwa przemysłowego, miejskiego, wojskowego i wiejskiego.

Za przedsiębiorstwa specjalizowane, uważa się przedsiębiorstwa nadzorowane przez centralne zarządy: Instalacji Przemysłowych Montażu Urządzeń Elektrycznych, Konstrukcji Stalowych, Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego, Robót Inżynieryjnych, Zarządów Budowy Pieców Przemysłowych oraz przedsiębiorstwa robót: instalacyjnych, elektrycznych, energomontażowych i termoizolacyjnych.

§ 5. 1. Przyznawanie nagród, o których mowa w §§ 3 i 4, powinno odbywać się co kwartał, najpóźniej w trzy tygodnie po zakończeniu bilansów.

2. Sztandary będą wręczane przez Ministra Budownictwa lub upoważnionego przez niego podsekretarza stanu, a proporczyki przez dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) lub upoważnionych przez nich zastępców.

§ 6. 1. Kredyty na nagrody przekazywane będą centralnym zarządom (zarządom) przez Zarząd Budżetowo-Administracyjny kwartalnie w wysokości 25% kwot podanych w załączniku do zarządzenia.

2. Sztandary i proporczyki przechodnie według dotychczasowych wzorów przyznawane przez Radę Ministrów, Ministerstwo i centralne zarządy za wyniki do III kwartału 1956 r. włącznie, należy przekazać do 20 marca 1957 r. jako nieaktualne do Departamentu Zatrudnienia i Płac, który w porozumieniu z centralnymi zarządami (zarządami) zleci wykonanie sztandarów i proporczyków z uwidocznieniem zmian wynikłych z reorganizacji.

§ 7. Podsumowanie uzyskanych wyników za IV kwartał 1956 r. należy dokonać zgodnie z przepisami zarządzenia.

§ 8. 1. Zarządzenie obowiązuje od 1 października 1956 r.

2. Jednocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 38 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 kwietnia 1955 r. w sprawie socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Biul. MBPrzem. nr 9, poz. 61),

2) okólnik nr 8 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 lutego 1956 r. w sprawie nowych zasad przyznawania sztandarów przechodnich, dyplomów, nagród pieniężnych i proporczyków za osiągnięcie najlepszych wyników we współzawodnictwie pracy (Biul. MBPrzem. nr 3, poz. 16),

3) zarządzenie nr 81 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 kwietnia 1956 r. w sprawie dalszego rozwoju współzawodnictwa pracy, oraz jednolitych zasad przyznawania nagród i wyróżnień za osiągnięcia we współzawodnictwie pracy (Dz. Urz. MBMiO nr 7, poz. 50),

4) zarządzenie nr 110 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 maja 1956 r. w sprawie likwidacji komórek organizacyjnych i stanowisk pracy do spraw współzawodnictwa pracy.

MINISTER
wz. W. Kopeć

29.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: GOSPODARKI KOMUNALNEJ I BUDOWNICTWA

z dnia 5 marca 1957 r.

w sprawie odzysku i stosowania w budownictwie cegły pochodzącej z rozbiórki.

Na podstawie § 3 uchwały nr 547/56 Prezydium Rządu z dn. 24 sierpnia 1956 r. w sprawie zniesienia stanowiska Pełnomocnika do Walki z Grzybem Domowym (Mon. Pol. nr 73, poz. 870) w związku z uchwałą nr 546/56 Prezydium Rządu z dnia 24 sierpnia 1956 r. w sprawie zniesienia stanowiska Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych — w celu ustalenia trybu postępowania przy odzysku i stosowaniu cegły rozbiórkowej z uwzględnieniem należytej ochrony nowowznoszonych budynków przed możliwością infekcji grzybem domowym, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Cegła pochodząca z rozbiórki lub odgruzowania może być dopuszczona do obrotu bez dokonania czynności odgrzybieniowych, jeżeli nie zawiera widocznych śladów grzyba.

2. Cegła zawierająca widoczne ślady grzyba może być dopuszczona do obrotu po dokonaniu odgrzybienia przez użycie odpowiedniego środka grzybobójczego, wskazanego przez Instytut Techniki Budowlanej.

§ 2. Cegła pochodząca z rozbiórki powinna być w zasadzie stosowana w miejscowościach, w których zostaje pozyskana. Nadmiar cegły rozbiórkowej może być przewożony do innych miejscowości tylko w obrębie tego samego województwa.

§ 3. Elementy drewniane w budynkach wzniesionych z cegły rozbiórkowej powinny być zabezpieczone przed możliwością zagrzybienia przez szczególnie staranne wykonanie impregnacji przeciwgrzybowej.

§ 4. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 marca 1957 r.

2. Tracą moc obowiązującą:

a) zarządzenie nr 171 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 października 1955 r. w sprawie odgrzybiania cegły rozbiórkowej na miejscach jej odzysku (Dz. Urz. MBMiO nr 18, poz. 136),

b) pismo okólne nr 9 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 26 sierpnia 1954 r. w sprawie obowiązku odgrzybiania cegły rozbiórkowej (Biul. MBPrzem. nr 18, poz. 115).

MINISTER BUDOWNICTWA
wz. W. Kopeć

MINISTER GOSPODARKI KOMUNALNEJ
wz. St. Sroka

30.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 16 marca 1957 r.

w sprawie usprawnienia akcji upowszechnienia budownictwa z gliny i tworzyw cementowo-glinianych.

W celu zapewnienia należytej realizacji uchwały nr 179 Prezydium Rządu z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie rozszerzenia zakresu budownictwa z gliny w latach 1954 i 1955 oraz zapewnienia właściwego rozwoju tego budownictwa w planie pięcioletnim — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dyrektor Departamentu Inwestycji Mieszkaniowych „ZOR" udzieli dyrekcjom budowy miast i osiedli robotniczych (DBOR) wytycznych w sprawie ustalenia w porozumieniu z właściwymi jednostkami organizacyjnymi prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast szczebla wojewódzkiego) lokalizacji dla budownictwa z gliny — w terminach poprzedzających rozpoczęcie planowanej inwestycji co najmniej o jeden rok.

Ustalenie lokalizacji powinno być poparte uzyskaniem pozytywnych wyników badań geologicznych (w tym zakresie); równocześnie zobowiązuje się przedsiębiorstwa wykonawcze i biura projektowe podległe Ministrowi Budownictwa już w tym stadium do współpracy z inwestorem.

2. Dyrekcja budowy osiedli robotniczych, na których terenie przewidziana jest realizacja budownictwa z gliny, zapewnią skuteczny nadzór fachowy przez przeszkolonych w tej dziedzinie inspektorów nadzoru.

3. Dyrekcje budowy osiedli robotniczych w porozumieniu z właściwymi zjednoczeniami budownictwa miejskiego ustalą w roku poprzedzającym realizację budownictwa z gliny zakres robót przygotowawczych (mury piwniczne i stropy budynków, uruchomienie prefabrykacji elementów glinianych).

§ 2. Wobec braku typowej dokumentacji dla budownictwa mieszkaniowego z gliny, Dyrektor Centralnego Zarządu Projektowania Ministerstwa Budownictwa:

1) spowoduje w porozumieniu z Zarządem Techniki tegoż Ministerstwa opracowanie w roku 1957 szeregu projektów powtarzalnych, a w latach następnych projektów typowych z odpowiedniej ilości, wykorzystując dotychczas opracowane i sprawdzone w praktyce dokumentacje;
2) zobowiąże nadzorowane biura projektów do przyjmowania zleceń inwestorów na sporządzanie dokumentacji dla budynków z gliny;
3) zobowiąże biura projektów typowych i studiów do opracowania w 1957 roku i uzupełniania w latach następnych katalogu istniejących powtarzalnych i typowych projektów budynków z gliny dla budownictwa mieszkaniowego, gospodarczego i społecznego, przy współpracy Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego i Zarządu Techniki Ministerstwa Budownictwa.

§ 3. Dyrektorzy terenowych zarządów budownictwa Ministerstwa Budownictwa:

1) w celu przedłużenia sezonu budownictwa z gliny — zobowiążą nadzorowane zjednoczenia do przygotowania uruchomienia prefabrykacji z gliny i tworzyw cementowo-glinianych od dnia 1 kwietnia 1957 r. i do zapewnienia zdolności terminowego wykonywania w latach następnych potrzebnej w danym roku produkcji zarówno co do ilości jak i asortymentu;
2) ze względu na niski poziom wykonawstwa z gliny, powodujący niekiedy awarie — zlecą zaostrzenie kontroli wykonawstwa i wydadzą zarządzenia, zapewniające stałą fachową obsadę kierownictwa budów wykonywanych z gliny — z zapewnieniem obsady przez pracowników przeszkolonych w dziedzinie budownictwa z gliny;
3) w celu właściwego ustawienia budownictwa z gliny, zabezpieczenia środków do jego realizacji oraz kontroli wykonawstwa zarówno pod względem jakościowym jak i ilościowym — wyznaczą fachowo przygotowanych pracowników technicznych, odpowiedzialnych za całość akcji;
4) ze względu na inną strukturę a) wskaźników przerobu w budownictwie z gliny, a przede wszystkim większego udziału funduszu płac w przerobie oraz b) innych normatywów — zobowiążą podległe jednostki do zastosowania właściwego ich zróżnicowania do czasu ustalenia odpowiednich wskaźników;
5) ze względu na ograniczoną ilość sprzętu, stosowanego w budownictwie z gliny — wydadzą zarządzenie pełnego i zgodnego z przeznaczeniem wykorzystywania oraz niezwłocznego kierowania tego sprzętu po jego wykorzystaniu na inne miejsce pracy;
6) z uwagi na właściwości budownictwa z gliny — zapewnią zaopatrzenie budów wykonywanych z gliny w materiały budowlane, środki transportowe i załogę, w sposób zapobiegający przerwom i zahamowaniom w pracy na tych budowach.

§ 4. 1. Dyrektor Zarządu Techniki Ministerstwa Budownictwa ustali rodzaj i ilość maszyn potrzebnych do realizacji budownictwa z gliny i tworzyw cementowo-glinianych.

2. Dyrektor Departamentu Głównego Mechanika tegoż Ministerstwa ustawi produkcję podanych przez Zarząd Techniki maszyn oraz przyśpieszy import maszyn z zagranicy w ramach przydzielonych na ten cel kredytów.

§ 5. 1. Dyrektor Bydgoskiego Zarządu Budownictwa zapewni należytą opiekę ze strony Zarządu i właściwego zjednoczenia nad budową w Janikowie, będącą dotychczas największą w kraju inwestycją budownictwa z gliny.

2. Dyrektor Północno-Wschodniego Zarządu Budownictwa:

a) zapewni należytą opiekę nad doświadczalną budową w Pruszkowie, której postęp jest niezadowalający;
b) zapewni należytą opiekę ze strony Zarządu i właściwego zjednoczenia nad budową z gliny w osiedlu mieszkaniowym w Mińsku Mazowieckim.

§ 6. Dyrektor Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego zleci podległemu Zakładowi Budownictwa z Materiałów Miejscowych opracowanie nie wykonanych dotychczas zadań określonych w pkt. I załącznika nr 2 do uchwały Prezydium Rządu nr 179/54 oraz zapewni sprawną pomoc ze strony podległego ośrodka Instruktażowo-Szkoleniowego w Krakowie w sprawach nadzoru nad budowami doświadczalnymi i analizy przyczyn awarii budynków z gliny.

§ 7. Dyrektorzy: Instytutu Techniki Budowlanej oraz Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa uwzględnią w planach prac naukowych na rok 1957 zagadnienie stosowania gliny do celów budowlanych, a ponadto zapewnią obsługę naukowo-badawczą przy wznoszeniu budynków doświadczalnych z gliny jak również budowanego z gliny osiedla w Janokowie.

§ 8. Koordynację prac wyszczególnionych w zarządzeniu powierza się Dyrektorowi Zarządu Techniki Ministerstwa Budownictwa.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1957 r.

MINISTER GOSPODARKI KOMUNALNEJ
wz. St. Sroka

MINISTER BUDOWNICTWA
wz. St. Zawistowski

31.

OKÓLNIK nr 12 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 19 marca 1957 r.

w sprawie stosowania uproszczonej metody ewidencji materiałów w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa.

(Znak: KS/I/C/57)

W celu usprawnienia księgowej ewidencji zapasów materiałowych poleca się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki resortu Ministra Budownictwa obowiązane są prowadzić ewidencję materiałów metodą uproszczoną (saldową) na zasadach zawartych w instrukcji, stanowiącej załącznik do okólnika.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, objęte mechanizacją rozliczeń materiałowych oraz te jednostki, które uprzednio uzyskały zgodę na prowadzenie ewidencji materiałowej odmiennie od zasad ustalonych w instrukcji, wymienionej w ust. 1, zwolnione są od obowiązku prowadzenia ewidencji materiałów metodą uproszczoną (saldową).

§ 2. Ewentualne odstępstwa w stosowaniu zasad instrukcji mogą być wprowadzone wyłącznie po uprzednim ich uzgodnieniu z Departamentem Księgowości.

§ 3. Centralne zarządy (zarządy) i zarządy terenowe budownictwa dopilnują wprowadzenia w życie zasad ewidencji materiałów metodą uproszczoną (saldową).

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 19 marca 1957 r.

§ 5. Jednocześnie tracą moc:

1) okólnik nr 2 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 12 stycznia 1954 r. w sprawie stosowania uproszczonej metody ewidencji materiałów (Biul. M.B. Przem. nr 3, poz. 11),
2) okólnik nr 67 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 28 października 1954 r. w sprawie uproszczonej metody ewidencji materiałów (Dz. Urz. MBMiO nr 20, poz. 157),
3) pismo okólne nr 110 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9 listopada 1953 r. w sprawie uproszczonej metody ewidencji materiałów (Dz. Urz. MBMiO nr 20, poz. 196),
4) przepisy rozdziału V — §§ 39—55 instrukcji w sprawie gospodarki materiałowej, stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 300 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1953 r.

M I N I S T E R
wz. W. Kopeć

Załącznik do okólnika nr 12
Ministra Budownictwa
z dnia 19 marca 1957 r.

INSTRUKCJA

w sprawie uproszczonej (saldowej) metody ewidencji materiałów w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa.

I. Istota uproszczonej ewidencji materiałów

Uproszczona ewidencja materiałów w budownictwie opiera się na następujących zasadach:

1. Każdy materiał oznaczony jest odrębnym symbolem ustalonym w indeksie materiałowym.

2. Dla każdego materiału ustala się stałą cenę ewidencyjną, która wymieniona jest w indeksie materiałowym obok symbolu i jednostki miary.

3. Dokumentacja materiałów powinna być jednolita, przy czym na każdą operację każdym materiałem wystawia się osobny dowód (dowody jednopozycjowe).

4. Magazynier prowadzi ewidencję materiałów (ilościową) na kartach ustalonego wzoru oraz sporządza okresowe sprawozdanie o obrocie materiałami (wzór nr 1), wypełniając jedynie dane ilościowe. Sprawozdania te przekazuje magazynier do księgowości materiałowej wraz ze wszystkimi dowodami, stanowiącymi podstawę zapisów, przy czym dowody powinny być ułożone kolejno według poszczególnych pozycji sprawozdania.

5. Komórka księgowości materiałowej przyjmuje od magazyniera sprawozdanie okresowe wraz z dowodami, sprawdza je, wycenia i uzgadnia dane wartościowe sprawozdań z wycenionymi dowodami.

6. Na podstawie wycenionych dowodów sporządza się zestawienia obrotów materiałowych (wzór nr 2) każdego magazynu w przekroju poszczególnych syntetycznych kont materiałów Zestawienia te stanowią załącznik do właściwego okresowego sprawozdania magazynu o obrocie materiałami.

7. Na podstawie dowodów Mm sporządza się zestawienie przerzutów wewnętrznych (wzór nr 3), które podlegają wzajemnym uzgodnieniom.

8. Wycenione dowody przyjęcia materiałów (Pz) i wyrobów z własnej produkcji (Pz/W) wpisywane są do rejestru zakupu i przychodu materiałów z własnej produkcji pomocniczej.

9. Dochody Wz na materiały wydane do przerobu i na sprzedaż ujmowane są w odrębnym zestawieniu zbiorczym (wzór nr 4).

10. Rozdzielnik zużycia materiałów (wzór nr 5) sporządza się na podstawie zestawienia dowodów zużycia i zwrotu (wzór nr 6), stanowiący załącznik do formularza według wzoru nr 5.

11. Po uzgodnieniu dowodów Mm i sporządzeniu zestawień zbiorczych, o których mowa w pkt. 8, 9 i 10 oraz obrotówki i uzgodnieniu jej, dowody odkładane są do segregatorów dla każdego magazynu oddzielnie.

12. Na podstawie zestawień obrotów (pkt 6), które stanowią załączniki do sprawozdań magazynierów, sporządza się obrotówkę (wzór nr 7) według poszczególnych syntetycznych kont materiałów, po czym sprawozdania magazynierów wraz z załącznikami odkłada się do oddzielnych dla każdego magazynu teczek, gdzie są przechowywane w ciągu miesiąca.

13. Po zakończeniu miesiąca należy sporządzić na podstawie obrotówki (wzór nr 7) oraz rozdzielnika zużycia materiałów (wzór nr 5) notę — zestawienie zbiorcze dla księgowości syntetycznej.

14. Po zakończeniu miesiąca zestawienia zbiorcze, o których mowa w pkt 9 i 10, po ich uzgodnieniu z obrotówką przekazywane są do księgowości syntetycznej w celu zaksięgowania. Dowody obrotu materiałowego wracają do komórki księgowości materiałowej.

II. Dokumentacja obrotu materiałami

Każda operacja materiałami (przychód lub rozchód) powinna być udokumentowana dowodem przychodowym lub rozchodowym.

Wszystkie dowody są drukami ścisłego zarachowania, są one cechowane pieczątką przedsiębiorstwa i posiadają ko-

lejną numerację dla każdego rodzaju dowodów na okres całego roku. Kontrolę bieżącą numeracji dowodów sprawuje magazynier i księgowość materiałowa.

Przy uproszczonej ewidencji materiałów powinny być stosowane jednolite wzory z jednopozycyjowych dowodów materiałowych, a mianowicie:

— dla przyjęcia materiałów — dowód Pz,
— dla przyjęcia materiałów (wyrobów) z własnej produkcji — dowód Pz/W,
— dla pobrania materiałów do zużycia — dowód Rw,
— dla zwrotu materiałów z miejsca pracy — dowód Zw,
— dla przesunięcia materiałów między magazynami — dowód Mm,
— dla wydania materiałów — dowód Wz,
— dla przesunięcia materiałów pomiędzy magazynami — zlecenie Zp,
— protokół różnic — dowód Pr.

Zasady wystawiania dowodów powinny być zgodne z instrukcją o gospodarce materiałowej wydaną przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia.

Dowody powinny być zaopatrzone symbolem danego materiału zawartym w indeksie. O ile magazynier otrzymał materiał, który nie jest zawarty w indeksie materiałowym, należy materiał ten zgłosić do księgowości materiałowej, celem nadania symbolu i uzupełnienia indeksu.

Zestawienia lub protokóły różnic są również przy metodzie saldowej dowodami materiałowymi (źródłowymi), wystawiać je należy podobnie jak pozostałe dowody oddzielnie na każdy materiał (tzw. jednopozycyjowe).

Jeżeli materiały zakupuje się w innych jednostkach miary niż te, w których się je ewidencjonuje, należy przychodować do magazynu po uprzednim przeliczeniu na takie jednostki miary, jakie są przyjęte w indeksie materiałów.

Dowody materiałowe, niezależnie od rodzaju i numeru nadanego przez wystawcę, oznaczone są przez magazyniera w chwili realizacji lub wystawienia (PZ), czerwonym ołówkiem, kolejnym numerem w bieżącym roku i w tej kolejności przechowywane są w magazynie oraz w księgowości materiałowej. Poszczególne rodzaje dowodów numerowane są odrębnie.

III. Ewidencja materiałów w magazynie i sporządzanie sprawozdań o obrocie materiałami

Ewidencję materiałów w magazynie prowadzi się w formie kartoteki ilościowej. Na kartach prowadzonych odrębnie dla każdego materiału ujmuje się bieżąco poszczególne dowody materiałowe. Karty magazynowe są drukami ścisłego zarachowania, które wydaje magazynierom za pokwitowaniem księgowość materiałowa.

Księgowość materiałowa oznacza karty bieżącą numeracją i prowadzi specjalną książkę kontrolną, zawierającą nazwisko magazyniera pobierającego karty, ilość pobranych kart, ich numery i pokwitowanie magazyniera.

Kartotekę magazynową należy prowadzić w kolejności symboli materiałowych zawartych w indeksie materiałowym, a karty dotyczące poszczególnych grup materiałowych należy rozdzielić kartami rozdzielczymi. Kartoteka materiałowa powinna być przechowywana w zamkniętej skrzynce. Podobnie formularze dowodów materiałowych zarówno wypełnionych jak i nie wypełnionych, formularze kart magazynowych, formularze sprawozdań o obrocie materiałami, pieczątki itp. przechowywać należy w zamkniętych schowkach, do których może mieć dostęp tylko osoba upoważniona.

Egzemplarze dowodów, które zostaną przekazane przy sprawozdaniu okresowym o obrocie materiałami do księgowości materiałowej, do momentu przekazania ich do księgowości materiałowej powinny być: przy małych ilościach — odkładane za kartę materiału, którego dotyczą, przy większych ilościach — przechowywane w oddzielnej teczce.

Dwa razy w miesiącu na podstawie zapisów w kartotece, magazynier sporządza okresowe sprawozdanie o obrocie materiałami według wzoru nr 1 w 3-ch egzemplarzach.

Do sprawozdania za pierwszą połowę miesiąca wpisuje się jedynie te materiały, które wykazywały ruch w danym okresie.

Do sprawozdania za drugą połowę miesiąca wpisuje się z kartoteki magazynowej wszystkie objęte nią materiały znajdujące się w danym magazynie, to znaczy również i te materiały, które nie wykazywały ruchu w danym miesiącu.

Materiały wpisywane są kolejno według symboli ujednoliconego indeksu materiałowego obowiązującego dla wszystkich jednostek resortu Ministra Budownictwa, przy czym po wpisaniu materiałów dotyczących jednego syntetycznego konta materiałowego (zawartych pomiędzy oddzielnymi kartami rozdzielczymi) pozostawia się wolny wiersz. Magazynier wypełnia kolumny 1 do 5 oraz 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19 i 21 sprawozdania.

Poszczególne kolumny sprawozdania zawierają:

kol. 1 — symbol materiału,
kol. 2 — nazwę materiału,
kol. 3 — ilość dowodów załączonych do sprawozdania dotyczących danego materiału,
kol. 4 — numer sprawozdania, w którym dany materiał był ostatnio wykazany; o ile dany materiał nie był jeszcze ujęty w żadnym sprawozdaniu od początku roku, wówczas w kolumnie 4 należy postawić kreskę poziomą; dane tej kolumny wynikające z karty materiałowej (por. poniżej) ułatwiają kontrolę ciągłości remanentów materiałów wykazywanych w sprawozdaniach;
kol. 5 — jednostkę miary,
kol. 6 — obowiązującą cenę ewidencyjną,
kol. 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21 — dane dotyczące ilości materiałów.

Numerację sprawozdań prowadzi się bieżąco na przestrzeni roku, przy czym dla ułatwienia manipulacji każdy arkusz sprawozdania oznacza się kolejnym numerem. Przykładowo, jeżeli magazynier sporządził sprawozdanie za pierwszą połowę miesiąca stycznia na trzech arkuszach, to będą one miały kolejną numerację 1, 2, 3; sprawozdanie za drugą połowę miesiąca stycznia sporządzono na 4-ch arkuszach, będą one nosić numerację 4, 5, 6, 7 itd.

Ostatnia pozycja karty materiałowej ilościowej, której dane zostały wprowadzone do sprawozdania, powinna być podkreślona kolorowym ołówkiem. Jednocześnie w tej pozycji wpisuje się numer sprawozdania, w którym te dane zostały zamieszczone. Dane tej kolumny służą w następnych okresach do wypełnienia kol. 4 sprawozdania „nr poprzedniego sprawozdania".

Wszystkie trzy podpisane egzemplarze sprawozdania o obrocie materiałami magazynier przedkłada w komórce księgowości materiałowej wraz z dowodami w ciągu 2-ch dni po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

Komórka księgowości materiałowej po sprawdzeniu sprawozdań: zatrzymuje 1-szy egzemplarz wraz z dowodami, 2-gi egzemplarz przekazuje do działu zaopatrzenia, 3-ci egzemplarz po pokwitowaniu odbioru zwraca magazynierowi.

IV. Przyjmowanie od magazynierów sprawozdań o obrocie materiałami i dowodów do księgowości

W zasadzie magazynier powinien przekazywać sprawozdania do księgowości materiałowej osobiście. Jedynie w przypadkach, gdy magazyn znajduje się w innej miejscowości aniżeli komórka księgowości materiałowej, sprawozdania mogą być wysyłane pocztą.

Pracownik przyjmujący sprawozdania sprawdza, czy:

1) podano prawidłowe symbole materiałów,
2) wpisano materiały kolejno według symboli indeksu materiałowego,
3) wykazano właściwie jednostki miary,
4) ilość dokumentów załączonych do sprawozdania zgodna jest z ich ilością podaną w sprawozdaniu,
5) załączone dowody odpowiadają wymaganiom formalnym,
6) podano w sprawozdaniu numery poprzednich sprawozdań,
7) remanent początkowy materiału zgodny jest z danymi poprzednich sprawozdań (pomocna tu będzie kolumna nr poprzedniego sprawozdania"),
8) ilości przychodu i rozchodu poszczególnych materiałów zgodne są z danymi załączonych dowodów,
9) ustalony na koniec okresu remanent końcowy wyliczono prawidłowo,
10) sprawozdanie zawiera wypełnione dane dotyczące okresu, nazwy magazynu, numeru kolejnego sprawozdania oraz podpis pod pieczątką magazyniera i kierownika obiektu.

Wszelkie poprawki należy nanosić na wszystkich egzemplarzach sprawozdania czerwonym atramentem. Po stwierdzeniu prawidłowości sporządzonego sprawozdania księgowy kwituje jego odbiór na wszystkich egzemplarzach sprawozdania, zwraca jeden egzemplarz magazynierowi i jeden przekazuje komórce zaopatrzenia.

W przypadkach, gdy sprawozdania zawierające błędy zdawane są przez magazyniera osobiście, księgowy przyjmujący sprawozdanie, powinien udzielić magazynierowi odpowiednich instrukcji. Natomiast, gdy przyjmujący stwierdził błędy w sprawozdaniu złożonym nie osobiście, powinien je skorygować i powiadomić magazyniera o zmianach zachodzących w sprawozdaniu. Jeżeli stwierdzone błędy nie dadzą się w sprawozdaniu bez obecności magazyniera sprostować, należy wezwać go wraz z odpowiednim materiałem do księgowości materiałowej lub skierować do magazynu pracownika księgowości w celu wyjaśnienia niezgodności.

V. Wycena dowodów i sprawozdań oraz sporządzanie zestawień obrotów materiałowych

Po przyjęciu sprawozdań dokonuje się wyceny sprawozdania i załączonych dowodów.

Kol. „Remanent na początek okresu — wartość" wypełnia się na podstawie kol. „Remanent na koniec okresu — wartość" ostatniego sprawozdania, w którym dany materiał wykazano.

Wartość w kol. „Przychód", „Rozchód", „Przerzuty" oraz „Remanent na koniec okresu" ustala się drogą przemnożenia ceny ewidencyjnej danego materiału zawartej w indeksie materiałowym przez ilości wykazane w tych kolumnach.

Zaokrąglenie danych wartościowych sprawozdania przy uzyskaniu z wyceny ułamków groszowych powinno być tak dokonane, aby uzyskać w każdym wierszu sprawozdania następującą zgodność:

Remanent początkowy + przychód — rozchód + przerzuty przychód — przerzuty rozchód = remanent końcowy.

Następnie podsumować należy sprawozdanie odrębnie dla każdego konta syntetycznego materiałowego i ogółem oraz dokonać sprawdzenia jego wyceny w następujący sposób:

Remanent początkowy + przychód — rozchód + przerzuty przychód — przerzuty rozchód = remanent końcowy.

Jednocześnie wycenia się dowody dołączone do sprawozdania, przy czym ewentualne zokrąglenia wartości w groszach powinny być tak dokonane, aby wartość według dokumentów była zgodna z danymi sprawozdania.

Po wycenie dowodów i sprawozdania sporządza się na podstawie dowodów zestawienia obrotów według wzoru nr 2 dla ujęcia obrotów według kont syntetycznych. Do sprawozdania należy zatem sporządzić tyle zestawień ile kont syntetycznych materiałów reprezentują zawarte w nim pozycje.

W górnej części sprawozdania wpisuje się symbol konta syntetycznego materiału, którego zestawienie dotyczy.

W części A zestawienia wartość remanentu początkowego i końcowego materiałów wpisuje się na podstawie sum ogólnych odnoszących do poszczególnych kont syntetycznych wycenionego uprzednio sprawozdania o obrocie materiałami (kol. 8 i 22).

Następnie układa się dowody według ich rodzajów — odrębnie dowody Pz, Pz/w, Rw, Zw, Wz, Mm przychodowe i Mm rozchodowe. Sumy ogólne tych dowodów po podliczeniu wpisuje się do odpowiednich wierszy zestawienia w części A, przy czym:

— suma dowodów Pz, Pz/w i Zw powinna odpowiadać kol. „przychód" sprawozdania,
— suma dowodów Rw i Wz powinna odpowiadać kol. „rozchód" sprawozdania,
— suma dowodów Mm przychodowych powinna odpowiadać kol. „przerzuty — przychód" sprawozdania,
— suma dowodów Mm rozchodowych powinna odpowiadać kol. „przerzuty — rozchód" sprawozdania,
— suma dowodów Rw powinna być zgodna z sumą wykazaną w kol. 1 zestawienia dowodów zużycia i zwrotu materiałów (wzór nr 6), a suma Zw z sumą wykazaną w kol. 2 tegoż zestawienia.

Ponadto sumy ogólne w poz. „Razem" części A powinny być równe. Ilości dowodów wykazywanych w części A powinny być zgodne z ich ilością figurującą w kol. 3 sprawozdania.

Część B służy dla podziału wartości przyjętych materiałów według źródeł ich przychodów. Suma ogólna tej części powinna być zgodna z sumą dowodów Pz części A. Suma ogólna danych części C powinna być równa sumie dowodów Zw części A. Suma ogólna danych części D powinna odpowiadać sumie dowodów Rw części A, natomiast suma poz. a w cz. D powinna być zgodna z sumą dowodów Rw w kol. 1 zestawienia według wzoru nr 6. Suma ogólna części E powinna być równa sumie dowodów Wz części A.

Zestawienia obrotu materiałami powinny być dołączone do sprawozdania, którego dotyczą i przechowywane wraz z nimi.

Zarówno zestawienie jak i sprawozdanie po wycenie i uzgodnieniu powinno być podpisane przez księgowego, po czym wpisuje się odpowiednie dane do zestawienia kontrolnego przerzutów materiałowych.

VI. Uzgadnianie przerzutów wewnętrznych materiałów między magazynami

W celu uzgodnienia przerzutów wewnętrznych materiałów sporządza się zestawienie kontrolne przerzutów materiałowych według wzoru nr 3. Dane do tego zestawienia nanoszone są bieżąco po wycenie sprawozdania.

Numery magazynów wpisywane są kolejno w wierszach poziomych kol. 1 zestawienia. Dla każdego magazynu przeznacza się dwie kolumny pionowe „Przychód i Rozchód".

Ponadto dwie kolumny pionowe przeznaczone są na sumy ogólne przychodu i rozchodu przerzutów materiałowych.

Wpisy do zestawienia kontrolnego przerzutów materiałowych dokonuje się w sposób następujący:

a) do kol. „Ogółem" wpisuje się w wierszu dotyczącym danego magazynu ogólną wartość przychodu i rozchodu materiałów z tytułu przerzutów na podstawie sum ogólnych kol. 18 i 20 wycenionego sprawozdania o obrocie materiałami. Jeśli w danym okresie magazyn złożył kilka sprawozdań, wówczas z kol. „Ogółem" wykazuje się łączną sumę sprawozdań;

b) w dalszych kolumnach pionowych danego wiersza zapisy dokonywane są na podstawie wycenionych dowodów Mm (załączonych do sprawozdania), suma ogólna przychodów materiałowych danego magazynu w wierszu poziomym powinna być zgodna z sumą rozchodów materiałowych zawartych w odpowiednich kolumnach tego samego wiersza; suma ogólna rozchodów materiałowych natomiast powinna być zgodna z sumą przychodów materiałowych w poszczególnych kolumnach pionowych danego wiersza poziomego.

Przykład:

Sumy ogólne wartości przerzutów materiałowych według wycenionego zestawienia magazynu nr 2 za dany okres wyniosły:

przychód zł. 2.538,70
rozchód zł. 1.324,—

Na przychód materiałów do magazynu nr 2 z tytułu przerzutów materiałowych składają się następujące dowody Mm:

nr 186 na zł. 1038,— otrzymano z magazynu nr 1
nr 201 „ 600,— „ „ nr 1
nr 196 „ 100,70 „ „ nr 3
nr 208 „ 800,— „ „ nr 5

Na sumę rozchodu materiałów z magazynu nr 1 składają się poniższe dowody Mm:

nr 184 na zł. 832,— wydano z magazynu nr 1
nr 189 „ 468,— „ „ nr 1
nr 210 „ 24,— „ „ nr 6

Dane powyższe będą ujęte w zestawieniu kontrolnym przerzutów materiałowych w wierszu poziomym magazynu nr 2 następująco:

Magazyn	Ogółem		Mag. nr 1		Mag. nr 2		Mag. nr 3		Mag. nr 4		Mag. nr 5		Mag. nr 6	
	przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód
1														
2	2538,70	1324,—	1300,—	1638,—	—	—	—	100,70	—	—	—	800,—	24,—	—
3														

Po wpisaniu danych wszystkich sprawozdań dotyczących przerzutów materiałowych za określony okres sumuje się pionowo kolumnę „Ogółem", przy czym wartość kolumny przychodu materiałów powinna być równa wartości wykazanej w kol. rozchodu materiałów poszczególnych magazynów, co świadczy o kompletności dowodów na przerzuty materiałowe i ich prawidłowej wycenie.

W przypadku niezgodności tych sum należy podliczyć pozostałe kolumny sprawozdania, dotyczące poszczególnych magazynów, przy czym dalsze sumy tych kolumn porównuje się z sumami zawartymi w wierszu poziomym danego magazynu w kol. „Ogółem". Jeżeli suma kolumny pionowej nie jest zgodna z wartością przerzutów wykazaną w wierszu poziomym danego magazynu, wówczas należy dokonać sprawdzenia danych wpisanych do tej kolumny pionowej w celu wykrycia różnic, odznaczając sprawdzone pozycje. Rozchód materiałów w jednym magazynie powinien być równy wartości przychodu materiałów z tytułu przerzutów na inny magazyn.

Przykład:

Wypełnione zestawienie kontrolne przerzutów materiałowych za dany okres przedstawia się następująco:

Magazyn Nr	Ogółem		Mag. nr 1		Mag. nr 2		Mag. nr 3	
	przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód
1	1540	320	x	x	120	1540	200	x
2	450	1600	1540	120	x	x	60	330
3	260	320	x	200	320	60	x	x
Razem:	2250	2240	1540	320	440	1600	260	330

Ogólna wartość przychodu i rozchodu z tytułu przerzutów materiałowych wykazuje różnicę zł. 10 (2250—2240). Po podsumowaniu dalszych kolumn sprawozdania okazuje się, że różnica występuje w kol. „Przychód" mag. nr 2 i w kol. „Rozchód" mag. nr 3.

W wierszu poziomym magazynu nr 2 figuruje w kol. „Rozchód" magazynu nr 3 suma zł. 330, natomiast w wierszu poziomym magazynu nr 3 w kol. „Przychód" suma zł. 320 (różnica zł. 10). Po umiejscowieniu różnicy należy dokonać konfrontacji odnośnych dowodów MM w celu ustalenia przyczyny rozbieżności.

Niezgodności wartości przerzutów materiałowych mogą nastąpić na skutek podanych poniżej przyczyn:

a) W przypadku niepełnej dokumentacji przerzutów (np. w sprawozdaniu magazynu nr 2 wykazano rozchód materiałów do magazynu nr 3, natomiast mag. nr 3 przychodu tego nie wykazał). Wówczas należy ustalić przyczynę braku dokumentów, np. jeden magazynier ujął operację we właściwym czasie, inny zaś dowód Mm ujął w następnym okresie, mimo że operację zakończono w okresie ubiegłym. W tym przypadku można zażądać od magazyniera sprostowania sprawozdania i złożenia brakującego dowodu lub o ile to dzieje się w okresie pierwszej połowy miesiąca sprawozdawczego — można pozostawić przerzuty nieuzgodnione, pod tym warunkiem, że różnice z wyżej wymienionych przyczyn powinny być na koniec miesiąca sprawozdawczego całkowicie sprostowane.

Może mieć również miejsce przypadek, że materiał został wydany przez jeden magazyn, lecz drugi znajdujący się w innej miejscowości nie mógł go przyjąć,

gdyż materiał znajdował się w drodze, jeżeli takie przypadki mają miejsce w pierwszej połowie miesiąca, pozostawia się przerzuty nieuzgodnione, natomiast pod koniec okresu wartość przerzutów materiałowych w drodze dołącza się do wartości remanentu materiałów magazynu wydającego; rozchód tych materiałów należy wykazać łącznie z ich przychodem w pierwszej połowie następnego miesiąca.

b) W przypadku nadania innej ceny na dowodzie wydania i przyjęcia na ten sam materiał, wycenę dowodów należy w tym przypadku odpowiednio sprostować poprawiając jednocześnie wycenę zestawienia magazynu o obrocie materiałów i załącznik do tego sprawozdania.

c) W przypadku różnic z tytułu zaokrąglenia wyceny materiałów (np. na jednym dokumencie zaokrąglono końcówkę wyceny w dół, na drugim w górę; wówczas należy postąpić analogicznie jak w pkt b).

Po uzgodnieniu przerzutów materiałowych za dany okres przystępuje się do sporządzenia następujących dowodów zbiorczych:

a) obrotówki,

b) rozdzielnika zużycia materiałów,

c) zestawienia materiałów wydanych do przerobu obcego i na sprzedaż.

Podany w instrukcji przykład uzgodnienia dowodów przerzutów materiałowych (Mm) można zastąpić innym sposobem zależnie od miejscowych warunków organizacyjnych, np. przy mniejszych ilościach dowodów Mm można uzgodnić dowody drogą wzajemnego porównania.

VII. Wpisywanie danych z zestawień obrotu materiałami do obrotówki

Obrotówkę prowadzi się w przekroju poszczególnych kont syntetycznych materiałów. Dla każdego konta syntetycznego materiału otwiera się co miesiąc jedną lub kilka (w zależności od ilości magazynów) kart według wzoru nr 7. Dla każdego magazynu przeznacza się trzy wiersze poziome: pierwszy wiersz do wpisania danych za pierwszą połowę miesiąca, drugi — za drugą połowę miesiąca, trzeci wiersz do wpisania danych za cały miesiąc. Wpisy dokonywane są co pół miesiąca na podstawie załączonych do wypełnionych sprawozdań magazynów obrotu materiałami (wzór nr 2) po uprzednim uzgodnieniu przerzutów materiałowych.

W kol. 4 podaje się sumę dowodów Pz i Pw z wyjątkiem dowodów dotyczących superat materiałowych, które wykazuje się w kol. 7.

Kol. 9 zawiera sumę dowodów Rw z wyjątkiem dowodów dotyczących mank materiałowych, wykazywanych w kol. 12. Sumy kolumn 3 do 7 i 9 do 13 powinny być równe.

Po wpisaniu wszystkich sum dotyczących danego okresu i całości magazynu dodać należy kolumny pionowe obrotów, przy czym:

a) suma kol. 4 powinna być zgodna z wartością materiałów wykazanych w rejestrach zakupu, przychodów materiałowych i w rejestrze przerobu obcego materiału,

b) suma kol. 9 pomniejszona o sumę kol. 5 powinna być zgodna z wartością materiałów wydanych do zużycia wykazaną w rozdzielniku zużycia materiałów (wzór nr 5),

c) suma kol. 10 powinna być zgodna z wartością materiałów wydanych do przerobu obcego i na sprzedaż wykazanych w zestawieniu według wzoru nr 4,

d) sumy kol. 11 i 6 powinny być sobie równe, z wyjątkiem przypadków określonych w rozdziale poprzednim, jeżeli chodzi o sumę za cały miesiąc, to sumy tych kolumn muszą być bezwarunkowo równe.

W ten sposób obrotówka ujmuje całość operacji na poszczególnych kontach materiałowych i zezwala na bieżące uzgadnianie wszystkich dowodów zbiorczych, które po zakończeniu miesiąca będą stanowiły podstawę do księgowań na kontach syntetycznych materiałów.

Po wpisaniu i uzgodnieniu danych zaewidencjonowanych za pierwszą i drugą połowę miesiąca należy podsumować na koniec miesiąca kolumny 4 do 7 i 9 do 12 w przekroju poszczególnych magazynów a dane w ten sposób uzyskane wpisywane są do wiersza „razem“ danego magazynu. Następnie do kol. 3 tego wiersza wpisuje się ogólną wartość remanentu materiałów danej grupy materiałowej w danym magazynie na początek miesiąca na podstawie zapisów w obrotówce za miesiąc ubiegły (kol. 13) lub na podstawie spisu remanentów na koniec roku ubiegłego, jeżeli chodzi o wypełnienie obrotówki za pierwszy miesiąc roku sprawozdawczego.

Następnie sumuje się poziomo kol. 3—7 i wpisuje się ogólną debetu do kol. 8. Do kol. 13 natomiast wpisuje się różnicę wynikającą z odjęcia danych kol. 9, 10, 11 i 12 od kol. 8. Różnica ta stanowi wartość remanentu materiałów danej grupy, określonego magazynu na koniec miesiąca.

Po uzgodnieniu wszystkich magazynów postępuje się analogicznie z wierszem „Ogółem“ wyrzucając dane łączne kolumn 4 do 7 i 9 do 12 w wierszu „Razem“; do kolumny 3 do 13 wprowadza się natomiast łączną wartość remanentów na wszystkich magazynach na początek i na koniec okresu sprawozdawczego (salda odpowiednich kont syntetycznych materiałów). Dane wiersza „razem“ zsumowane poziomo powinny być sobie równe (kolumna 8 i 14).

Poza tym powinny zachodzić następujące zgodności sum wykazanych w obrotówce:

a) suma kol. 4 powinna być zgodna z łączną wartością przychodu materiałów:

w rejestrze zakupu materiałów

\+ przychód materiałów z własnej produkcji pomocniczej,

\+ przychód materiałów z przerobu,

b) suma kol. 9 pomniejszona o sumę kol. 5 powinna odpowiadać kwocie zużycia materiałów wykazanej w rozdzielniku zużycia,

c) suma kol. 10 powinna być zgodna z odnośnymi danymi zestawienia materiałów wydanych na sprzedaż i do przerobu obcego, jak również w jednostkach prowadzących księgowość rejestrową — z rejestrem sprzedaży i rejestrem przerobu materiałów,

d) sumy kolumn 6 i 11 powinny być sobie równe.

Po uzgodnieniu obrotówki należy sporządzić notę w celu wyksięgowania nadwyżek i mank w oparciu o wystawione na nie dowody. Sumy tej noty powinny być zgodne z kol. 7 i 12 obrotówki.

Po zamknięciu wszystkich kart obrotówki za dany miesiąc, które ujmują obroty materiałów według magazynów w przekroju kont syntetycznych (grup) materiałów, sporządza się rekapitulację stanów materiałowych na koniec okresu drogą porównania danych z kol. 13 obrotówki z danymi stanów końcowych sprawozdania o obrocie materiałami sporządzonego za 2 połowę miesiąca według poniższego wzoru. Dane te powinny być zgodne wzajem ze sobą.

Nazwa mag.	Grupa kont	Miesiące (stan na koniec miesiąca)											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Mag. nr:	konto 123												
	„ 137												
itd.													
razem													
Mag. nr:	konto 123												
	„ 137												
itd.													
razem													
itd.													

Do tego celu można wykorzystać arkusze obrotówki, przy czym poszczególne jej kolumny będą wykorzystane następująco: kol. pierwsza zawierać powinna nr magazynu i symbol konta syntetycznego materiału, następne kolumny służą do ujęcia wartości remanentów w poszczególnych miesiącach roku.

VIII. Ewidencja przychodu materiałów

Przychód materiałów z wyjątkiem przerzutów i zwrotów ujętych odrębną dokumentacją może mieć miejsce w następujących przypadkach:

a) z zakupu,

b) z własnej produkcji pomocniczej,

c) z odzysków,

d) z przerobu obcego,

e) z nadwyżek materiałowych stwierdzonych przy inwentaryzacji.

Przychód materiałów z tytułu nadwyżek stwierdzonych przy inwentaryzacji ujmuje się w obrotówce w odrębnej kolumnie (kol. 7). Suma tej kolumny po zakończeniu miesiąca księgowana jest zgodnie z obowiązującymi przepisami za pośrednictwem konta 111/13 — „Rozliczenia międzyokresowe" na podstawie noty wystawionej przez księgowość materiałową. Kopia tej noty dołączona jest do obrotówki.

Dla przychodów wymienionych w pkt a — d prowadzi się następujące urządzenia:

a) rejestr zakupu materiałów, który służy również do ewidencji materiałów z odzysków,

b) pomocnicze urządzenia dla ujmowania przychodu materiałów z własnej produkcji oraz z przerobu materiałów.

Dane tych rejestrów w zakresie wartości przychodu materiałów według cen ewidencyjnych powinny być zgodne z danymi kol. 4 obrotówki (wzór nr 7).

IX. Ewidencja materiałów wydanych do sprzedaży i do przerobu obcego oraz materiałów przyjętych z przerobu obcego

Wszystkie dowody Wz ujmuje się w zestawieniu miesięcznym według wzoru nr 4 w wierszu poziomym danego magazynu, który materiał wydał. Zestawienie dowodów Wz służy za podstawę do księgowości na kontach syntetycznych rozchodu materiałów sprzedanych i wydanych do przerobu obcego, uzgodnionego z odpowiednimi rejestrami (sprzedaży i przerobu obcego).

X. Rozdzielnik zużycia materiałów

Ustalenie wartości zużycia materiałów przeprowadza się na dwóch zestawieniach na podstawie wycenionych dowodów Rw i Zw, a mianowicie na zestawieniu dowodów zużycia i zwrotów materiałów (wzór nr 6) jako urządzeniu pomocniczym oraz na rozdzielniku zużycia materiałów (wzór nr 5).

Przed wypełnieniem zestawienia dowodów zużycia i zwrotu, należy dowody Rw, Zw rozłożyć według obiektów (kont kosztów ogólnych itp.), na które materiały rozchodowano, względnie z których materiały zwrócono.

Sumy dowodów Rw w przekroju poszczególnych obiektów względnie kont kosztów wpisywane są do kolumny pierwszej. Do kol. drugiej wpisuje się natomiast w tym samym przekroju sumy dowodów Zw. Kol. 3 wynika z odjęcia danych kol. 2 od kol. 1 i stanowi wartość netto zużytych materiałów w przekroju poszczególnych obiektów lub kont kosztów.

O ile zwroty przewyższają wartość wydanych do zużycia materiałów wówczas różnica pomiędzy wartością zwrotów a wartością materiałów wydanych do zużycia wpisywana

jest do kol. 3 na czerwono. W kolumnach następnych podaje się symbol obiektu, konto kosztów względnie pozycji analitycznej kosztów, np. w kol. 4 — 151 (produkcja budowlana), w kol. 5—17/57 (symbol obiektu), w kol. 6 — materiały bezpośrednie lub w kol. 4 — 161 (koszty ogólne), w kol. 5 — kreska, w kol. 6 — 161/3 (wydatki biurowe).

Wypełnione w powyższy sposób zestawienia stanowią podstawę do sporządzenia rozdzielnika zużycia materiałów.

Dane do rozdzielnika zużycia materiałów (wzór nr 5) nanoszone są bieżąco na każdy okres sprawozdawczy na podstawie obliczeń wykazanych na zestawieniu dowodów zużycia i zwrotu materiałów (wzór nr 6).

Na początku miesiąca w kol. 1 wpisuje się numery magazynów. Dla każdego obiektu (kol. 3) rezerwuje się 3 wiersze (po jednym na każde pół miesiąca i 1 dla sumy ogólnej za cały miesiąc). Dla określonego magazynu pozostawia się tyle wierszy ile obiektów on obsługuje po przemnożeniu przez 3.

Poza tym należy pozostawić dla każdego magazynu kilka wolnych wierszy na ewentualne zużycie materiałów na cele gospodarcze, BHP itd. Wówczas w kol. 3 podaje się zamiast nazwy obiektu symbol konta syntetycznego i pozycji analitycznej. Do kol. 4 do 9 wpisuje się zużycie materiałów według cen ewidencyjnych w przekroju poszczególnych kont syntetycznych. Jeżeli zwroty materiałów przekraczały ich zużycie wówczas zapisy nanoszone są na czerwono. Kol. 4—9 sumowane są pionowo odrębnie za każdy okres oraz uzgadniane są — bieżąco z danymi kol. 9 i 5 obrotówki.

Po zakończeniu miesiąca łączna kwota zużycia wszystkich materiałów w przekroju poszczególnych obiektów względnie kont kosztów wpisywana jest do kolumny 10. Suma tej kolumny powinna być zgodna z łączną sumą kolumn 4 do 9.

Odchylenia od cen ewidencyjnych wpisywane są do kol. 11. Kol. 12 wynika z dodania (odjęcia) kol. 10 i 11. Kol. 13 zawiera narzut z tytułu kosztów zakupu, a kol. 14 stanowi sumę danych kol. 12 i 13. Do kol. 15 wpisuje się na poziomie zawartych w niej sum symbol kont kosztów i pozycji analitycznych.

Po podsumowaniu i uzgodnieniu rozdzielnika z obrotówką (kol. 9 — kol. 5) na dole rozdzielnika sporządza się rekapitulację dowodów Rw i Zw łącznie za cały miesiąc na podstawie danych obrotówki.

Dowody Rw i Zw księgowane są na podstawie sporządzonego w wyżej wymieniony sposób rozdzielnika na kontach materiałowych a różnicę stanowiącą zużycie ujmuje się wraz z przypadającymi odchyleniami i kosztami zakupu materiałów na kontach kosztów.

Przykład:

Sumy ogólne w rozdzielniku zużycia materiałów na koniec miesiąca przedstawiały się następująco:

a) zużycie materiałów	zł.	373,10	(suma kol. 4 rozdz.)
b) zużycie wyrobów	zł.	337,70	(suma kol. 5 rozdz.)
c) nadwyżka zwrotów odpadków nad ich wydaniem do zużycia	zł.	2.872,87	(suma kol. 7 rozdz.)
razem zużycie	zł.	772.837,93	(suma kol. 10 rozdz.)
d) debetowe odchylenie od cen ewidencyjnych — 3%	zł.	23.185,14	(suma kol. 11 rozdz.)
e) koszty zakupu — 7%	zł.	54.098,65	(suma kol. 13 rozdz.)
ogółem	zł.	850.121,72	(suma kol. 14 rozdz.)

Rekapitulacja dowodów Rw i Zw podana na końcu rozdzielnika zużycia na podstawie danych obrotówki przedstawia się następująco:

	123/1	123/2	131	137/1			Materiały wg cen ew.
	4	5	6	7	8	9	10
Dowody Rw	821.167,26	337,70	x	333,60			
„ Zw	45.794,16	x	x	3.206,47			
Różnica Rw — Zw	775.373,10	337,70	x	2.872,27			772,837,93

Na podstawie powyższych danych przeprowadza się następujące księgowania:

	Suma	Dt	Ct
1) wydanie do zużycia:			
a) materiałów	821.167,26	x	123/1
b) wyrobów	337,70	x	123/2
c) odpadków	333,60	x	137/1
2) zwroty:			
a) materiałów	45.794,16	123/1	x
b) wyrobów	x	x	x
c) odpadków	3.206,47	137/1	x
3) przeksięgowania:			
a) odchyleń od cen ewid.	23.185,14	x	121
b) kosztów zakupu	54.098,65	x	121
4) zaksięgowanie kosztów zużycia materiałów	850.121,72	R.XIII.	x

XI. Zmiany cen materiałów

Zmiany cen materiałów mogą wystąpić w następujących przypadkach:

a) zmiany cen ewidencyjnych przeprowadza się w stosunku do niedużej ilości materiałów na skutek błędnego ustalenia jej w okresie poprzednim lub na skutek zmiany ceny na te materiały,

b) zmianę cen przeprowadza się na polecenie władz w stosunku do większej ilości pozycji materiałowych, przy czym zmiana cen może być zarządzona na koniec miesiąca lub w czasie miesiąca.

Korygowanie cen w przypadku, o którym mowa w pkt a), powinno być dokonywane wyłącznie po zakończeniu miesiąca i zamknięciu ksiąg za ten miesiąc pod datą ostatniego dnia miesiąca.

Stany materiałów objętych zmianą cen ujmuje się w formie zestawienia według następującego wzoru odrębnie dla każdego konta syntetycznego materiałów:

Symbol	Nazwa materiałów	Cena		Magazyn nr			itd.	Ogółem		
		dotychczasowa	nowa	Ilość	wart. wg cen dotychcz.	wart. wg cen nowych		Ilość	wart. wg cen dotychcz.	wart. wg cen nowych

Kopia zestawienia przekazywana jest do księgowości syntetycznej w celu dokonania odpowiednich przeksięgowań na kontach materiałów i różnic cen.

Jednocześnie globalne różnice z wyceny na koniec okresu dodaje się względnie odejmuje (zależnie od ich charakteru) od kol. 13 obrotówki w ostatnim jej wierszu, zawierającym ogólną wartość remanentu na koniec miesiąca.

Przy zmianie cen, o której mowa w pkt b), o ile ona występuje na koniec miesiąca, różnicę wynikającą pomiędzy wartością materiałów przed ich przeszacowaniem i po przeszacowaniu wpisuje się na doklejonym do kartoteki pasku, w którym należy przewidzieć dodatkowe rubryki dla różnic z wyceny plus i minus oraz dla wartości remanentu poprzedniego.

Jednocześnie wystawia się polecenie księgowania w celu wyksięgowania ustalonych różnic na kontach syntetycznych materiałów.

XII. Przejście na metodę uproszczoną ewidencji materiałów

Najodpowiedniejszym momentem do przejścia na uproszczoną metodę ewidencji materiałów jest okres inwentaryzacji, przy czym wszelkie rozbieżności pomiędzy stanem książkowym i stanem rzeczywistym powinny być rozliczone w okresie ubiegłym.

Przejście na metodę uproszczoną ewidencji materiałów może mieć miejsce również w ciągu roku. Wówczas należy stan kartotek materiałowych porównać ze stanem materiałów na magazynach a wynikłe rozbieżności rozliczyć w sposób analogiczny jak przy inwentaryzacji.

O ile przed wprowadzeniem uproszczonej metody ewidencji materiałów stosowano inny sposób wyceny materiałów, aniżeli będzie stosowany przy tej metodzie, różnice pomiędzy jednolitą ceną ewidencyjną a cenami dotychczasowymi należy odnieść na konto 121 w korespondencji z kontami materiałowymi. Przy wprowadzeniu metody uproszczonej ewidencji materiałów należy zaznajomić odpowiednich pracowników księgowych, magazynowych, służby zaopatrzenia z jej zasadami, przeprowadzając jednocześnie szkolenie praktyczne.

Szkolenie takie powinno być przeprowadzone w stosunku do pracowników nowoprzyjętych do pracy w księgowości, magazynach lub zaopatrzeniu. W przypadkach, gdy w wyniku pracy ustali się, że niektórzy pracownicy mimo przeszkolenia popełniają nadal błędy — należy dokonać ponownego ich instruktażu.

Nieodzownymi czynnościami, które powinny obok przeszkolenia pracowników poprzedzać wprowadzenie uproszczonej ewidencji materiałów w życie, są:

1) opracowanie indeksu materiałowego zakładowego, opartego o indeks resortowy, który zawierałby symbole poszczególnych materiałów z uwzględnieniem ich podziału według kont księgowości syntetycznej,
2) zastosowanie stałych cen ewidencyjnych, które powinny być zawarte w indeksie materiałowym,
3) stosowanie jednopozycyjnej dokumentacji.

XIII. Wymagania formalne prowadzenia uproszczonej ewidencji materiałów

Uproszczona ewidencja materiałów stanowi jedno z ogniw księgowości przedsiębiorstwa. Dlatego też w zakresie jej prowadzenia obowiązują analogiczne wymagania formalne jak w pozostałych działach księgowości. W szczególności:

1) sprawozdania o obrocie materiałami oraz wszelkie dokumenty pomocnicze (np. rozdzielniki, zestawienia) należy sporządzać atramentem lub kopiowym ołówkiem,
2) zarówno zestawienia jak i dokumenty pomocnicze powinny być zaopatrzone koniecznymi podpisami,
3) wycenę dowodów należy dokonywać atramentem lub ołówkiem kopiowym,
4) wszelkie poprawki w sprawozdaniach o obrocie materiałami i innych dowodach mogą być dokonywane wyłącznie przez przekreślenie zapisu nieprawidłowego czerwonym atramentem w sposób umożliwiający odczytanie przekreślonego tekstu i wpisanie ponad przekreśleniem prawidłowego tekstu; poprawki powinny być zaopatrzone podpisem osoby, która je dokonała,
5) dokumenty dotyczące uproszczonej ewidencji materiałów powinny być przechowywane na zasadach analogicznych do obowiązujących przy przechowywaniu innych ksiąg rachunkowych i dowodach księgowych.

Wzór nr 1

Zjednoczenie ....

Magazyn nr ....

Adres magazynu ....

SPRAWOZDANIE O OBROCIE MATERIAŁAMI NR............

za czas od............................ do............................

Symbol materiał.	Nazwa materiału	Ilość dowodów	Nr pop. sprawozdań	Jednostka miary	Cena ewidencyjna	Stan początkowy		Przychód				Rozchód				Przerzuty				Stan końcowy		Uwagi
								PZ		ZW		RW		WZ		Przychód MM		Rozchód MM				
						ilość	wart.	ilość	wart.	ilość	wart.	ilość	wart.	ilość	wart.	ilość	wart.	loiść	wart.	ilość	wart.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	Ogółem			x	x	x		x		x		x		x		x		x		x		

Sprawozdanie obejmuje całość obrotów materiałowych za okres sprawozdawczy, a stany materiałów wykazane na początek i na koniec okresu sprawozdawczego zgodne są z danymi kartoteki magazynowej.

(—) Magazynier dnia......................

Dowody RW są zaopatrzone podpisami osób upoważnionych do pobierania materiałów.

(—) Kierownik budowy

data..

Sprawozdanie i dowody stanowiące podstawę do jego sporządzenia po sprawdzeniu i stwierdzeniu zgodności przyjął:

Księgowy

data..

Sprawozdanie i dowody wyceniono i uzgodniono.

Księgowy

data..

Magazyn nr.................

Wzór nr 2

ZESTAWIENIE OBROTU MATERIAŁAMI

Konto.......................

Załącznik do sprawozdania nr 1

A. Remanent początkowy zł ....
Dowody Pz i Pz/W szt. .... zł ....
Dowody Zw szt. .... zł ....
Dowody Mm przych. szt. .... zł ....

razem zł ....

B. Z ogólnej sumy dowodów PZ i Pz/W przypada na materiały:

a) zakupione zł ....
b) z własnej produkcji zł ....
c) z odzysków zł ....
d) przyjęte z przerobu obcego zł ....

razem zł ....

C. Z ogólnej sumy dowodów ZW przypada na:

a) zwroty mater. z produkcji zł ....
b) zwroty z urządzeń placów budów zł ....
c) superaty mater. zł ....

razem zł ....

Dowody RW szt. .... zł ....
Dowody Wz szt. .... zł ....
Dowody Mm rozch. szt. .... zł ....
Remanent końcowy zł ....

razem zł ....

D. Z ogólnej sumy dowodów RW przypada na:

a) zużycie materiałów zł ....
b) manka materiałów zł ....

razem zł ....

E. Z ogólnej sumy dowodów WZ przypada na:

a) sprzedaż materiałów zł ....
b) wydane do przerobu obcego zł ....

razem zł ....

(—) Księgowy

data ....

Wzór nr 3

ZESTAWIENIE KONTROLNE PRZERZUTÓW MATERIAŁOWYCH

za okres od .... do ....

Nr kol.	Magazyn nr	Ogółem		Magazyn nr		Magazyn nr		Magazyn nr	
		przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód	przychód	rozchód
	razem:								

Wzór nr 4

Zestawienie wartości materiałów wydanych do przerobu obcego i na sprzedaż

za okres od .... do ....

Magazyn nr	Konto		konto		konto		konto	
	Dowody WZ		Dowody WZ		Dowody WZ		Dowody WZ	
	do przerobu	na sprzedaż	do przerobu	na sprzedaż	do przerobu	na sprzedaż	do przerobu	na sprzedaż

Wzór nr 5

Rozdzielnik zużycia materiałów za m-c .... 195... r.

Magazyn nr	Okres od .... do	Obiekt	M a t e r i a ł y —						Razem materiał. wg cen ew.	..........% odchyleń od cen ew.	Razem. materiał wg cen zakupu	..........% kosztów zakupu	Razem zużycie	Symbol konta koszt.
			123/1	123/2	137/1	137/2								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Wzór nr 6

Zestawienie dowodów zużycia i zwrotu

Magazyn nr .... konto .... Załącznik do wzoru nr 5

	Dowody RW	Dowody ZW	Zużycie netto	S y m b o l		
				konta	obiektu	poz. anal.
	1	2	3	4	5	6
Razem						

Wzór nr 7

OBROTÓWKA KONTA

Magazyn	Okres od ..... do	Debet						Kredyt					
		Remanent pocz.	dowody PZ	dowody ZW	dowody MM	superaty	razem kol. 3–7	dowody RW	dowody WZ	dowody MM	manca	remanent końcowy	razem 3 kol. 9 – 1
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Różnica z wyceny													

32.

OKÓLNIK nr 14 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 25 marca 1957 r.

(Znak: CZZ/57)

w sprawie gospodarowania odpadkami.

W związku z wejściem w życie nowych przepisów, regulujących gospodarkę odpadkami — poleca się, co następuje:

1. Jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa obowiązane są gospodarować odpadkami zgodnie z przepisami, zawartymi w:

1) zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie gospodarowania odpadkami w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol nr 106, poz. 1235),

2) uchwale nr 42 Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1957 r. w sprawie usprawnienia gospodarki surowcami wtórnymi oraz zwiększenia wykorzystania tych surowców w przemyśle drobnym, spółdzielczości pracy i rzemiośle (Mon. Pol. nr 13, poz. 96),

3) zarządzeniu Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła z dnia 6 lutego 1957 r. w sprawie ustalenia wykazu jednostek prowadzących skup odpadków (Mon. Pol. nr 13, poz. 98).

2. Tracą moc obowiązującą:

1) okólnik nr 4 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 lutego 1955 r. w sprawie zaopatrywania zakładów przemysłu drobnego w surowce wtórne (Biul. MBPrzem. nr 6, poz. 36),

2) okólnik nr 45 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 14 października 1955 r. w sprawie gospodarowania niektórymi surowcami wtórnymi.

MINISTER
wz. St. Araszkiewicz

33.

**POLECENIE SŁUŻBOWE nr 9
MINISTRA BUDOWNICTWA**

z dnia 20 marca 1957 r.

w sprawie potrącania z wynagrodzeń pracowniczych składek na rzecz związku zawodowego.

(Znak: ZP/3/978/57)

W związku z wnioskiem Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zobowiązuje jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa do potrącania składek na rzecz związku na liście płacy, o ile ogół pracowników podejmie uchwałę upoważniającą zakład pracy do potrącania składek przez administrację zakładu pracy lub o ile poszczególni pracownicy wyrażą na to pisemną zgodę.

Nie wolno dokonywać potrąceń składek na rzecz związku zawodowego tym pracownikom, którzy nie wyrażą na to zgody, mimo podjęcia uchwały przez ogół pracowników zakładu.

Kwoty potrącane na rzecz związku zawodowego należy przekazywać na konta bankowe — według ustaleń właściwych zarządów okręgowych lub Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

MINISTER
St. Pietruszewicz

34.

PISMO OKÓLNE nr 15 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 5 lutego 1957 r.

w sprawie wysokości stawek za usługi Biura Pomocy Technicznej w 1957 r.

(Znak: TE-2/15/57)

W związku z zaakceptowaną przez Ministra Budownictwa zmianą stawek za usługi Biura Pomocy Technicznej Ministerstwa Budownictwa — Zarząd Techniki podaje stawki uwzględniające wszelkie narzuty, koszty delegacji itp., obowiązujące za usługi Biura Pomocy Technicznej w roku 1957 przy wszelkich rozliczeniach między zleceniodawcą (przedsiębiorstwem) i zleceniobiorcą (BPT):

1. dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa:
   1) 150 zł za 1 dniówkę instruktora-inżyniera-technika,
   2) 120 zł za 1 dniówkę instruktora-rzemieślnika;
2. dla jednostek budżetowych resortu i jednostek organizacyjnych, działających poza resortem Ministra Budownictwa:
   1) 220 zł za 1 dniówkę instruktora-inżyniera-technika,
   2) 180 zł za 1 dniówkę instruktora-rzemieślnika.

Usługi projektowe opłaca się w wysokości 20,50 zł za godzinę normatywną (Jednolity Cennik Prac Projektowo-Kosztorysowych — Warunki Ogólne pkt. 1, 2, 3).

V.-DYREKTOR ZARZĄDU TECHNIKI
Wł. Andrzejewski

35.

PISMO OKÓLNE nr 22 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 26 lutego 1957 r.

w sprawie wprowadzenia cennika drewna odzyskowego na rok 1957.

(Znak: Ek/57)

Ministerstwo Budownictwa — Departament Ekonomiczny, po uzgodnieniu z Państwową Komisją Cen, podaje do wiadomości i stosowania cennika drewna odzyskowego na rok 1957.

V.-DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Kończak

MINISTERSTWO
BUDOWNICTWA

CENNIK DREWNA ODZYSKOWEGO

na rok 1957

1. Ceny zawarte w niniejszym cenniku oobwiązują od 1 stycznia 1957 r. Cennik nr 195-Z na drewno odzyskowe (Biul. MBPrzem. nr 7(103) poz. 51) traci moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1957 r.

2. Cennik obejmuje następujące asortymenty drewna:

Część I. Drewno budowlane — używane, a nadające się do obróbki odzyskowej.
Część II. Drewno otrzymane z obróbki odzyskowej.
Część III. Drewno odpadowe opałowe.

3. Obróbka odzyskowa drewna budowlanego polega na odgwoździeniu, oczyszczeniu powierzchni i przycięciu drewna używanego już na budowie; po tej obróbce drewno nadaje się do użytku jako materiał budowlany lub jako materiał dla wyrobów produkcji pomocniczej.

4. Drewno budowlane długie powinno być całkowicie wykorzystane na budowach. Drewno odzyskowe krótkie przejmują specjalne punkty odzysku i przeróbki drewna lub stolarnie, podległe resortowi Ministra Budownictwa, w celu dalszego przerobu.

5. Drewno odpadowe opałowe jest to materiał drzewny, który powstaje na placu budowy lub w zakładzie produkcyjnym jako odpad nadający się jedynie na opał.

6. Ceny dotyczą drewna z drzew iglastych.

7. W Części I i II cennika jednostką obmiaru jest 1 m³. W razie niemożności ściślejszego ustalenia ilości w m³ dokonuje się obmiaru drewna w metrach przestrzennych i przelicza się średnim wskaźnikiem przeliczeniowym:

dla tarcicy ułożonej ściśle w stosy lub w obrzeżu środka transportowego (wozu lub samochodu)	1 mp = 0,7 m³
dla tarcicy ułożonej luzem (w hałdach)	1 mp = 0,5 m³
dla drewna okrągłego ułożonego w stosy lub w obrzeżu środka transportowego	1 mp = 0,6 m³

8. Ceny podane w Części I cennika są cenami zbytu loco plac budowy.

9. W Części II i III cennika wprowadzone są ceny zbytu i ceny detaliczne.

Cena zbytu rozumie się franco wagon stacja odbiorcza, zaś cena detaliczna — loco skład sprzedającego.

Część I. Drewno budowlane — używane, a nadające się do obróbki odzyskowej

Tarcica (deski i bale, listwy i łaty, krawężniki i belki):

materiały długie (dług. 2,5 m i wyżej)	425.—	zł/m³
materiały krótkie (dług. 1,0—2,4 m)	230.—	„
materiały najkrótsze (dług. 0,4—0,9 m)	160.—	„

U w a g a: do długości nie wlicza się pęknięć wzdłużnych.

Drewno okrągłe	280.—	„

Część II. Drewno otrzymane z obróbki odzyskowej

Deski i bale równolegle obrzynane:

materiały długie (dług. 2,5 m i wyżej)	cena zbytu	900.—	zł/m³
	cena detal.	942.—	„
materiały krótkie (dług. 1,0—2,4 m)	cena zbytu	573.—	zł/m³
	cena detal.	600.—	„
Listwy i łaty	cena zbytu	1337.—	„
	cena detal.	1400.—	„
Krawędziaki	cena zbytu	1117.—	„
	cena detal.	1170.—	„
Belki	cena zbytu	1155.—	„
	cena detal.	1210.—	„
Tarcica najkrótsza (deski i bale, listwy i łaty, krawędziaki i belki) o dług. 0,4—0,9 m	cena zbytu	382.—	zł/m³
	cena detal.	400.—	„
Odpady użytkowe (dług. poniżej 40 cm, dopuszczalne wady jak dla tarcicy kl. I—IV)	cena zbytu	111.—	zł/mp
	cena detal.	130.—	„
Drewno okrągłe	cena zbytu	583.—	zł/m³
	cena detal.	620.—	„

U w a g a: tarcica otrzymana z przetarcia drewna okrągłego, pochodzącego z obróbki odzyskowej, zostaje przeklasyfikowana do właściwej klasy drewna i stosuje się do niej cenę, jak dla drewna nowego.

Część III. Drewno odpadowe opałowe

Drewno odpadowe opałowe iglaste i liściaste	cena zbytu	35,70	zł/mp
	cena detal.	44,60	„

36.

PISMO OKÓLNE nr 26 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 16 marca 1957 r.

w sprawie realizacji oraz ewidencji księgowej tytułów inwestycyjnych na dokumentację inwestycji lat przyszłych.

(Znak: KS-I/-1g/57)
(Znak: IN/Z1-30/57)

W związku ze zmianami wprowadzonymi z dniem 1 stycznia 1957 r. w organizacji jednostek nadzorujących przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa, podaje się do wiadomości następujące zasady finansowania oraz ewidencji księgowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej lat przyszłych.

Zasady powyższe obowiązują zarządy terenowe budownictwa i centralne zarządy (zarządy) nadzorujące przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa, zwane w dalszym ciągu „zarządami".

1. Tryb realizacji tytułów inwestycyjnych tej dokumentacji określa zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 28 maja 1953 r. w sprawie trybu finansowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycji lat przyszłych (Mon. Pol. nr A-58, poz. 736).

2. Zarządy będące inwestorem naczelnym, posiadające w planie inwestycyjnym odrębny tytuł zbiorczy na dokumentację projektowo-kosztorysową lat przyszłych, są dla tego tytułu równocześnie inwestorem bezpośrednim.

3. W związku z przepisem ust. 2, do czynności zarządów w zakresie działalności inwestycyjnej należy, poza ogólnym nadzorem nad realizacją tytułów, w szczególności:

1) zawieranie umów o wykonanie inwestycji,
2) odbiór i merytoryczna ocena wykonanej przez biuro projektowe dokumentacji,

3) sprawdzenie merytoryczne i formalne przedkładanych faktur (rachunków) zaliczkowych i miesięcznych oraz ich potwierdzenie,

4) kierowanie sprawdzonych i podpisanych rachunków do komórki finansowo-księgowej, w celu zrealizowania wypłaty,

5) sporządzanie i wysyłanie odbiorcom, ustalonych instrukcją Głównego Urzędu Statystycznego, sprawozdań inwestycyjnych z realizacji tytułów.

4. W związku z ustaleniami zawartymi w ust. 2, do czynności zarządów w zakresie działalności finansowo-księgowej należy w szczególności:

1) opracowywanie i zatwierdzanie jednostkowych planów finansowania inwestycji, określonych w ust. 2 oraz składanie tych planów w centrali Banku Inwestycyjnego; na podstawie planów finansowania inwestycji, w odpowiednich oddziałach Banku Inwestycyjnego zostaną otworzone rachunki; dysponentami tych rachunków, jako inwestorzy bezpośredni są zarządy;

2) sporządzanie sprawozdań z zakresu finansowania inwestycji obowiązujących inwestorów bezpośrednich oraz włączanie omawianych sprawozdań do zbiorczych sprawozdań zarządu;

3) prowadzenie wyodrębnionej księgowości, w której należy dokonywać zapisów dotyczących omawianej w niniejszym piśmie okólnym działalności inwestycyjnej.

W ramach tej księgowości należy prowadzić konta:

011 „Inwestycje rozpoczęte",
017 „Finansowanie inwestycji",
026 „Kredyty na inwestycje",
028 „Rozrachunki z tytułu inwestycji".

Zapisy na wyżej wymienionych kontach powinny być dokonywane wg zasad podanych w komentarzach do branżowych planów kont stosowanych w resorcie Ministra Budownictwa. Dane odnośnie omawianej wyodrębnionej księgowości (salda kont prowadzonych w ramach tej księgowości) należy wykazać w odpowiednich pozycjach zbiorczych sprawozdań finansowych sporządzanych przez zarządy.

5. Dla omawianej działalności inwestycyjnej należy prowadzić księgowość analityczną według wytycznych pisma okólnego nr 7 Ministerstwa Budownictwa z dnia 31 stycznia 1957 r. w sprawie prowadzenia analitycznej księgowości inwestycyjnej (Dz. Urz. M. B. nr 2, poz. 24).

6. Wartość przekazanych dokumentacji projektowo-kosztorysowych inwestycji lat przyszłych, będących rezultatem działalności inwestycyjnej należy ewidencjonować:

1) w wyodrębnionej księgowości zarządu:
debet konto 017 „Finansowanie inwestycji",
kredyt konto 011 „Inwestycje rozpoczęte",

2) w księgach jednostki otrzymującej omawianą dokumentację:
debet konto 011 „Inwestycje rozpoczęte",
kredyt konto 017 „Finansowanie inwestycji".

7. Przekazanie nadzorowanym przedsiębiorstwom dokumentacji lat przyszłych następuje w trybie nieodpłatnym po:

1) stwierdzeniu przez zarząd, że dokumentacja mająca być przedmiotem przekazania jest kompletna i wykonana zgodnie z warunkami umowy,

2) otrzymaniu przez zarząd ostatecznej faktury za wykonaną dokumentację.

Faktura powinna być potwierdzona przez zarząd. Przekazanie następuje na podstawie protokółu zdawczo-odbiorczego, zawierającego m. in. numer kolejny protokółu, nazwy jednostki przekazującej i otrzymującej, dokładne określenie przedmiotu (dokumentacji), wartości wg zapisów księgowych, podpisy osób upoważnionych przez strony przekazującą i przejmującą oraz datę podpisania protokółu.

8. Komórki likwidacyjne centralnych zarządów obowiązane są ustalone na dzień 31 grudnia 1956 r. niezlikwidowane salda nakładów inwestycji rozpoczętych oraz ich finansowania przekazać odpowiednim jednostkom nadrzędnym przedsiębiorstw, których dokumentacja dotyczy.

Przeksięgowania związane z tym należy przeprowadzić w wyodrębnionej księgowości jednostki przejmującej w obrotach roku 1957.

9. Pismo okólne wchodzi w życie z dniem 16 marca 1957 r.

10. Traci moc obowiązującą pismo okólne nr 50/IN Departamentu Inwestycji oraz Centralnej Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 marca 1955 r. w sprawie realizacji tytułów inwestycyjnych na dokumentację inwestycji lat przyszłych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU INWESTYCJI	DYREKTOR DEPARTAMENTU KSIĘGOWOŚCI
W. Karnas	**S. Wojciechowski**

37.

PISMO OKÓLNE nr 27 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 28 marca 1957 r.

w sprawie cen kamienia.

(Znak: L-32-7/57)

Ministerstwo Budownictwa — Departament Ekonomiczny podaje do wiadomości co następuje:

1. Państwowa Komisja Planowania przy Radzie Ministrów zatwierdziła ceny zbytu kamienia w następującej wysokości:

1) kamień budowlany łamany wg normy RN-54/MBMO-3901	
a) niesortowany	66 zł/t
b) sortowany	75 zł/t
2) kamień budowlany przycinany wg normy RN-54/MBMO-3904	100 zł/t
3) kamień budowlany do murów rzędowych wg normy RN-54/MBMO-3902	125 zł/t
4) płytki marmurowe posadzkowe:	
a) wym. 20x20x3 lub 4 cm	176 zł/m^2
b) wym. 20x10x3 lub 4 cm	140 zł/m^2

2. Ceny zostały ustalone franco wagon stacja odbiorcza.

3. W przypadku odbioru kamienia z zakładu produkcyjnego (bez przewozu kolejowego) odbiorcy przysługuje bonifikata zgodnie z § 54 ust. 6 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziału, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Mon. Pol. nr 89, poz. 1016).

4. Ceny obowiązują od dnia 1 marca 1957 r.

5. Wyjaśnienie dotyczące uwzględnienia nowych cen kamienia w kosztorysach podane zostanie w Biuletynie Informacyjnym nr 4 Biura Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
St. Ziemiński

38.

PISMO OKÓLNE nr 29 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 29 marca 1957 r.

w sprawie zmiany numeracji rachunków bankowych i klasyfikacji dochodów budżetu Państwa na rok 1957.

(Znak: ZBA-2A-09/57)

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu Państwa (Mon. Pol. nr 16, poz. 120) Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny informuje, że dokonywane przez przedsiębiorstwa przelewy z podanych niżej tytułów powinny być kierowane do V Oddziału Miejskiego Narodowego Banku Polskiego w Warszawie na konto dochodów Ministerstwa Budownictwa nr 1529-91-673:

Lp.	Rodzaj dochodów	Klasyfikacja budżetowa
1.	Należności przedawnione i prekludowane	część 6, dział 1, rozdział 19
2.	Wpływy za inne usługi socjalne i kulturalne (wpłaty z tytułu **zaległej** odpłatności za korzystanie z urządzeń socjalnych i kulturalnych np. kolonie, obozy i t. p. — dotyczy jedynie jednostek, które nie posiadają konta budżetowego w Narodowym Banku Polskim)	część 6, dział 5, rozdział 3
3.	Rozliczenia z lat ubiegłych (wpływy z tytułu zwrotu wydatków dokonanych z kredytów ubiegłych okresów budżetowych np. niewykorzystane fundusze premiowe, zwroty odnoszące się do kredytów inwestycyjnych lat ubiegłych t. zw. przefinansowanie)	część 6, dział 5, rozdział 18
4.	Wpływy administracyjno-gospodarcze i inne (wpływy z tytułu nadwyżek kasowych i niepodjęte należności pracown.)	część 6, dział 5, rozdział 19
5.	Różne opłaty (wpłaty jednostek za zastępstwo w Sądzie Najwyższym)	część 6, dział 5, rozdział 26
6.	Grzywny, kary pieniężne i konfiskaty	część 6, dział 5, rozdział 27
7.	Odsetki (kary) za zwłokę od gospodarki uspołecznionej	część 6, dział 5, rozdział 30

Przelewy dokonywane z w/w tytułów powinny być bezwzględnie zaopatrywane w odpowiednią klasyfikację budżetową.

Natomiast wpłaty z tytułu rozliczeń przedsiębiorstw z budżetem centralnym należy odprowadzać również do V Oddziału Miejskiego Narodowego Banku Polskiego w Warszawie na konto „Ministerstwa Budownictwa", lecz na:

a) nr 1529-111-673 — wpłaty z tytułu zysku za rok 1956 oraz nadwyżki środków obrotowych na dzień 1 stycznia 1957 r. (ewentualnie nadpłacone finansowanie niedoborów środków obrotowych),

b) nr 1529-111/1-673 wpłaty z tytułu rozliczeń bieżących roku 1957, a mianowicie: wpłaty z zysku, zwroty dotacji na finansowanie strat, wpłaty nadwyżek środków obrotowych w ciągu roku, finansowanie wzrostu środków obrotowych,

c) nr 1529-111/2-673 scentralizowany fundusz Ministerstwa (pomoc finansowa dla przedsiębiorstw).

Do dalszych rozliczeń z budżetem centralnym otwarte zostały dla Ministerstwa Budownictwa następujące rachunki bankowe w Centrali Banku Inwestycyjnego — Wydział Operacyjny:

a) nr 5090-807 — **scentralizowane środki własne** (określone zatwierdzonym planem sfinansowania inwestycji środki do odprowadzenia wykazane w poz. 17 zbiorczego P. S. I. na rok 1957 — dotyczy jedynie centralnych zarządów i zarządów oraz jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi),

b) nr 488-807 — **rozliczenie amortyzacji roku ubiegłego** (niedopłaty za rok ubiegły, wynikające z rozliczenia amortyzacji w części przypadającej na inwestycje — dotyczy również jedynie centralnych zarządów, zarządów i jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi),

oraz prowadzone dla Ministerstwa Budownictwa w V Oddziale Miejskim Narodowego Banku Polskiego w Warszawie konto:

nr 1529-401/673 — **kapitalne remonty** (planowana rezerwa awaryjna jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi). Pozostałe jednostki organizacyjne rezerwę awaryjną odprowadzają na rachunki centralnych zarządów lub zarządów terenowych, przez które są nadzorowane.

Wobec zdarzających się wypadków przekazywania przez jednostki na rachunek dochodów Ministerstwa Budownictwa opłat w sprawach wnoszonych do Resortowej Komisji Arbitrażowej — Zarząd Budżetowo-Administracyjny przypomina, że opłaty te:

a) w wysokości nieprzekraczającej kwoty zł 50,— uiszcza się znaczkami skarbowymi,

b) w wysokości przekraczającej zł 50,— uiszcza się w całości przelewem na dochód budżetu centralnego część 9c, dział 3, rozdział 3 na rachunek Wydziału (Oddziału) Finansowego Prezydium właściwej terytorialnie, według siedziby jednostki zobowiązanej do uiszczenia opłaty, powiatowej (miejskiej) Rady Narodowej, a w mieście st. Warszawie i w m. Łodzi na rachunek wydziału (oddziału) finansowego prezydium rad narodowych tych miast dla spraw opłat skarbowych.

DYREKTOR ZARZĄDU
BUDŻETOWO-ADMINISTRACYJNEGO
T. Murawski

39.

PISMO OKÓLNE nr 30 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 30 marca 1957 r.

w sprawie baraków składanych.

(Znak: IN/Z1-IV/57)

W związku z napływającymi z terenu wnioskami w sprawie zbywania baraków składanych jednostkom spoza resortu Ministra Budownictwa — Ministerstwo Budownictwa — Departament Inwestycji wyjaśnia, co następuje:

1. W nr 23 Biuletynu PKPG pod poz. 61 ogłoszony został okólnik nr 5 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27 sierpnia 1956 r. w sprawie uporządkowania przepisów inwestycyjnych, uchylający m. in. wydane w ubiegłych latach akty normatywne, dotyczące gospodarki barakami składanymi. Wydane zatem w związku z tymi aktami zarządzenie nr 191 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 20 sierpnia 1952 r. w sprawie gospodarki barakami składanymi (Biul. MBPrzem. nr 11, poz. 81) również straciło moc obowiązującą.

2. Wobec uchylenia podstawowych aktów prawnych w zakresie gospodarki barakami składanymi — w przypadkach ubiegania się o nabycie baraków należy stosować postanowienia uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego (Mon. Pol. nr 105, poz. 1205) z tym, że — w związku z postanowieniem § 4 pkt 3) uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Mon. Pol. nr 94, poz. 1047) w celu koordynacji potrzeb jednostek resortu Ministra Budownictwa zaleca się załatwianie tego rodzaju spraw w porozumieniu z właściwą jednostką nadzorującą (centralnym zarządem lub zarządem).

DYREKTOR
DEPARTAMENTU INWESTYCJI
W. Karnas

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 1 z 12.I.57 r. **poz. 5** dekret z 31.XII.56 r. o zmianie dekretu o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa.

W Nr 4 z 29.I.57 r. **poz. 16** rozporządzenie Rady Ministrów z 5.I.57 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu do spraw Urbanistyki i Architektury.

W nr 6 z 2.II.57 r. **poz. 24** rozporządzenie Rady Ministrów z 18.I.57 r. w sprawie rozszerzenia odpowiedzialności Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w obowiązkowym ubezpieczeniu budynków.

W nr 9 z 15.II.57 r. **poz. 39** rozporządzenie Ministra Energetyki z 29.XII.56 r. w sprawie ustanowienia nadzoru państwowego nad niektórymi stałymi zbiornikami ciśnieniowymi oraz sposobu wykonywania nadzoru przez organa dozoru technicznego nad stałymi zbiornikami ciśnieniowymi.

W nr 11 z 25.II.57 r. **poz. 60** rozporządzenie Rady Ministrów z 8.II.57 r. w sprawie funduszu zakładowego na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych;

poz. 62 rozporządzenie Rady Ministrów z 8.II.57 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

W nr 12 z 4.III.57 r. **poz. 67** rozporządzenie Rady Ministrów z 19.II.57 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 20.XII.52 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 1 z 14.I.57 r. **poz. 4** zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 2 z 2.I.57 r. w sprawie trybu sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji.

W nr 3 z 19.I.57 r. **poz. 16** uchwałę Rady Ministrów nr 813 z 11.XII.56 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych;

poz. 20 uchwałę Rady Ministrów nr 11 z 5.I.57 r. w sprawie przekazania radom narodowym niektórych uprawnień Ministra Budownictwa w zakresie nadzoru nad przedsiębiorstwami budownictwa wiejskiego;

poz. 22 zarządzenie Ministra Finansów z 14.I.57 r. w sprawie środków jakie mogą być przeznaczone na inwestycje pozalimitowe, kierunków nakładów realizowanych jako inwestycje pozalimitowe oraz zasad finansowania inwestycji pozalimitowych.

W nr 4 z 22.I.57 r. **poz. 26** uchwałę Rady Ministrów nr 12 z 5.I.57 r. w sprawie zniesienia premiowania za obniżkę kosztów własnych w przedsiębiorstwach, w których został utworzony fundusz zakładowy;

poz. 27 uchwałę Rady Ministrów nr 13 z 5.I.57 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych podległych Ministrowi Budownictwa w okresie zimy 1956/57 roku;

poz. 28 uchwałę Rady Ministrów nr 14 z 5.I.57 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe;

poz. 29 pismo okólne Prezesa Rady Ministrów nr 6 z 11.I.57 r. w sprawie odpisów na fundusz zakładowy za rok 1956.

W nr 6 z 26.I.57 r. **poz. 36** uchwałę Rady Ministrów nr 24 z 18.I.57 r. zmieniającą uchwałę nr 704 Rady Ministrów z 10.XI.56 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych;

poz. 37 uchwałę Rady Ministrów nr 25 z 18.I.57 r. w sprawie zasad zwalniania, przeszkalania i zatrudniania pracowników w związku z reorganizacją administracji;

poz. 39 zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 9 z 17.I.57 r. w sprawie opracowania kosztorysów na roboty budowlane, montaż konstrukcji oraz maszyn i urządzeń;

poz. 41 zarządzenie Ministra Finansów z 19.XII.56 r. zmieniające zarządzenie z 20.II.53 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych;

poz. 43 zarządzenie Ministra Finansów z 31.XII.56 r. w sprawie przejęcia niektórych agend przez Bank Gospodarstwa Krajowego od banków państwowych;

poz. 50 instrukcja Ministra Finansów z 19.XII.56 r. zmieniająca instrukcję z 30.XI.54 r. w sprawie przeprowadzania inwentaryzacji ciągłej zapasów materiałowych, półfabrykatów i wyrobów gotowych.

W nr 7 z 28.I.57 r. **poz. 52** zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 12 z 18.I.57 r. w sprawie zatwierdzania cenników na roboty budowlano-montażowe;

poz. 53 zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 15 z 22.I.57 r. w sprawie terminu obowiązywania dotychczasowych przepisów o ogólnych warunkach dostawy oraz o trybie zaopatrzenia w paliwa stałe.

W nr 8 z 30.I.57 r. **poz. 57** uchwałę Rady Ministrów nr 28 z 18.I.57 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki

państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac.

W nr 9 z 4.II.57 r. **poz. 64** uchwałę Rady Ministrów nr 35 z 22.I.57 r. w sprawie zlikwidowania zaległości w rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe wykonywane w okresie planu 6-letniego;

poz. 66 zarządzenie Ministra Finansów z 25.I.57 r. w sprawie podwyższenia sum ubezpieczenia niektórych budynków stanowiących własność społeczną.

W nr 10 z 7.II.57 r. **poz. 70** uchwałę Rady Ministrów nr 44 z 31.I.57 r. w sprawie podejmowania przez państwowe przedsiębiorstwa eksperymentów ekonomicznych.

W nr 11 z 11.II.57 r. **poz. 77** zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 27 z 31.I.57 r. w sprawie zniesienia sprawozdań półrocznych w zakresie ewidencji mieszkań służbowych i zakładowych;

poz. 79 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 29.I.57 r. w sprawie ustalenia rocznych norm przebiegu samochodów osobowych jednostek organizacyjnych administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych.

W nr 12 z 13.II.57 r. **poz. 82** uchwałę Rady Ministrów nr 48 z 4.II.57 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych;

poz. 86 zarządzenie Ministra Budownictwa z 10.I.57 r. w sprawie rozliczania dodatkowych kosztów budownictwa w okresie jesienno-zimowym;

poz. 87 zarządzenie Ministra Budownictwa z 25.I.57 r. w sprawie ustalenia ramowej struktury organizacyjnej oraz zakresu działania wojewódzkiego zarządu budownictwa terenowego.

W nr 13 z 19.II. 57 r. **poz. 92** uchwałę Rady Ministrów nr 792 z 15.XII.56 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych przy zakładach pracy;

poz. 93 uchwałę Rady Ministrów nr 802 z 15.XII.56 r. w sprawie powołania Rady do Spraw Techniki przy Prezesie Rady Ministrów;

poz. 95 uchwałę Rady Ministrów nr 30 z 5.I.57 r. o zmianie uchwały z 18.V.54 r. w sprawie organizacji terenowej służby architektoniczno-budowlanej;

poz. 96 uchwałę Rady Ministrów nr 42 z 22.I.57 r. w sprawie usprawnienia gospodarki surowcami wtórnymi oraz zwiększenia wykorzystania tych surowców w przemyśle drobnym, spółdzielczości pracy i rzemiośle.

W nr 14 z 22.II.57 r. **poz. 110** zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 12.II.57 r. zmieniające zarządzenie z 23.X.56 r. w sprawie warunków używania samochodów ciężarowych i ciągników (przyczep ciężarowych) do przewozu osób.

W nr 15 z 26.II.57 r. **poz. 112** zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 45 z 15.II.57 r. w sprawie uwzględnienia zmiany cen niektórych materiałów budowlanych i taryf transportu samochodowego w rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe;

poz. 114 zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 53 z 19.II.57 r.w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw geodezyjnych i kartograficznych;

poz. 115 zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 14.II.57 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu stalą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi;

poz. 116 zarządzenie Ministra Finansów z 16.II.57 r. w sprawie ulg podatkowych dla zrzeszeń ludności zorganizowanych w celu pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców;

poz. 118 instrukcja Ministra Energetyki z 16.II.57 r. w sprawie oświetlenia ulicznego w miastach i osiedlach.

W nr 16 z 7.III.57 r. **poz. 119** zarządzenie Ministra Finansów z 7.II.57 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat oraz środków obrotowych;

poz. 120 zarządzenie Ministra Finansów z 11.II.57 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu Państwa;

poz. 121 pismo okólne Prezesa Rady Ministrów nr 60 z 1.III.57 r. w sprawie stosowania przepisów uchwały nr 25 Rady Ministrów z 18.I.57 r.

W nr 17 z 9.III.57 r. **poz. 128** zarządzenie Ministra Finansów z 20.II.57 r. w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 29

z 1.I.57 r. znak OR5-23/20/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Nowe Tychy, Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach.

Zarządzenie Ministra nr 30

z1.I.57 r. znak OR5-23/8/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Katowice — Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach.

Zarządzenie Ministra nr 31

z 1.I.57 r. znak OR5-23/8/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Bydgoszcz — Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy.

Zarządzenie Ministra nr 32

z 1.I.57 r. znak OR5-23/16/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Lublin — Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Zarządzenie Ministra nr 33

z 1.I.57 r. znak OR5-23/17/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Łódź — Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Rady Narodowej miasta Łodzi.

Zarządzenie Ministra nr 34

z 1.I.57 r. znak OR5-23/12/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Wrocław — Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Rady Narodowej miasta Wrocławia.

Zarządzenie Ministra nr 35

z 1.I.57 r. znak OR5-23/9/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Poznań — Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Zarządzenie Ministra nr 38

z 26.I.57 r. znak OR3/01/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Przedsiębiorstwo Instalacji Budownictwa" w Rzeszowie.

Zarządzenie Ministra nr 39

z 1.II.57 r. znak OR3/57 w sprawie przekazania Kierownictwa Grupy Robót w Rzeszowie Zjednoczenia Instalacji Przemysłowych w Krakowie oraz Kierownictwa Grupy Robót w Stalowej Woli Zjednoczenia Instalacji Przemysłowych w Lublinie.

Zarządzenie Ministra nr 41

z 1.II.57 r. znak PL/6/57 w sprawie zniesienia premiowania za obniżkę kosztów własnych w przedsiębiorstwach budo-

wlano-montażowych i przemysłowych resortu Ministra Budownictwa.

Zarządzenie Ministra nr 43

z 5.II.57 r. znak OR4/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Biuro Techniczno-Usługowe Produkcji Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie Ministra nr 45

z 12.II.57 r. znak OR5-19/57 w sprawie przekazania kamieniołomu „Biały Kościół" w Białym Kościele, pow. Strzelin przez Zjednoczenie Robót Inżynieryjnych w Poznaniu.

Zarządzenie ministra nr 46

z 13.II.57 r. znak OR4/57 w sprawie przekazania Odcinka Robót Instalacyjnych w Olsztynie.

Zarządzenie Ministra nr 47

z 23.II.57 r. znak DE/57 w sprawie zatwierdzania cennika prefabrykatów betonowych i żelbetowych na rok 1957 (część I).

Zarządzenie Ministra nr 48

z 23.II.57 r. znak DE/57 w sprawie zatwierdzenia cennika stolarki budowlanej na rok 1957 (część I).

Zarządzenie Ministra nr 49

z 25.II.57 r. znak OR5-19/57 w sprawie przekazania Miastoprojekt Kraków — Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie.

Zarządzenie Ministra nr 50

z 26.II.57 r. znak ZP5/K/631/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Gdańskim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowlanym.

Zarządzenie Ministra nr 51

z 27.II.57 r. znak DME/III/57 w sprawie trybu zbywania niektórych maszyn w resorcie Ministra Budownictwa.

Zarządzenie Ministra nr 54

z 11.III.57 r. znak ZP/5/K/15/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Bydgoskim Zjednoczeniu Robót Lądowo-Inżynieryjnych Budownictwa Przemysłowego.

Zarządzenie Ministra nr 55

z 11.III.57 r. znak ZP/5/K/713/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego Sosnowiec.

Zarządzenie Ministra nr 56

z 11.III.57 r. znak ZP/5/K/730/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Wrocławskim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowlanym nr 1.

Zarządzenie Ministra nr 60

z 7.III.57 r. znak OR/3/01/57 w sprawie połączenia gdańskich przedsiębiorstw państwowych: 1) Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Miejskiego i 2) Gdańskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego.

Zarządzenie Ministra nr 61

z 15.III.57 r. znak Pr/635/57 w sprawie premiowania pracowników za terminowe oddawanie obiektów do użytku.

Zarządzenie Ministra nr 62

z 15.III.57 r. znak OR/4/21/57 w sprawie przekazania żwirowni w Lewicach (pow. Międzychód).

Zarządzenie Ministra nr 63

z 25.III.57 r. znak OR/4/57 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Przedsiębiorstwo Eksportu Wytwórni Betonów — Fabex".

Zarządzenie Ministra nr 64

z 25.III.57 r. znak OR/4/57 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Nowa Huta — Biuro Eksportu Budownictwa Przemysłowego".

Zarządzenie Ministra nr 65

z 14.II.57 r. znak OR/3/01/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Przedsiębiorstwo Budownictwa Indywidualnego w Warszawie".

Zarządzenie Ministra nr 67

z 27.III.57 r. znak OR/5/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Bydgoskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa".

Zarządzenie Ministra nr 68

z 25.III.57 r. znak ZP/K/757/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego w Gdańsku-Wrzeszczu.

Zarządzenie Ministra nr 69

z 25.III.57 r. znak ZP/5/K/648/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Łódzkim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowlanym.

Zarządzenie Ministra nr 70

z 27.III.57 r. znak ZP/5/K/965/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Wrocławskim Przemysłowym Zjednoczeniu Budowlanym nr 2.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa oraz Rolnictwa

z 25.I.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Sopot", położonego w Sopotach k/Niska.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa, Gospodarki Komunalnej oraz Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury

z 14.I.57 r. w sprawie wykonywania robót elewacyjnych.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa oraz Rolnictwa

z 30.I.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Kuńczyn położonego w powiecie Trzebnica.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa oraz Rolnictwa

z 31.I.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Namysłaki" położonego w powiecie Ostrów Wielkopolski.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa oraz Rolnictwa

z 12.II.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Zakończyn" powiat Gdańsk.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa oraz Przemysłu Chemicznego

z 25.II.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Złota" położonego w powiecie Sochaczew.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa oraz Górnictwa Węglowego

z 31.I.57 r. w sprawie przekazania piaskowni i żwirowni w Kamieńcu Ząbkowickim przez Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Jelenia Góra na rzecz Dolnośląskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego — Zakład Remontowo-Budowlany w Wałbrzychu.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa oraz Rolnictwa

z 15.III.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Krzemienica", położonego w powiecie Łańcut.

Zarządzenie Ministra Budownictwa i Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych

z 25.III.57 r. znak ZP/3/57 w sprawie stosowania rygorów premiowych za przekroczenie funduszu płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Okólnik Ministra nr 8

z 12.II.57 r. znak OR1-0/31/57 w sprawie trybu postępowania w sprawach podejmowania przez przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa eksperymentów ekonomicznych oraz rozpatrywania odwołań od decyzji jednostek nadrzędnych w przypadku wstrzymania przez dyrektora przedsiębiorstwa wykonania uchwały rady robotniczej.

Okólnik Ministra nr 9

z 7.III.57 r. znak ZP/3/57 w sprawie stosowania postano-

wień uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r.

Okólnik Ministra nr 10

z 12.III.57 r. znak Ks/II-28-5/57 w sprawie terminów i trybu sporządzania w 1957 r. sprawozdań finansowych w resorcie Ministra Budownictwa.

Okólnik Ministra nr 11

z 12.III.57 r. znak KS/I/D-26/57 w sprawie księgowości rejestrowej.

Okólnik Ministra nr 13

z 22.III.57 r. znak ZP/3/57 w sprawie premiowania niektórych pracowników za wykonanie miesięcznego planu produkcji w generalnym wykonawstwie.

Okólnik Ministra nr 15

z 30.III.57 r. znak ZP/5/1058/57 w sprawie pomocniczych gospodarstw rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Polecenie służbowe Ministra nr 4

z 11.II.57 r. znak OR5/57 w sprawie współpracy komórek funkcjonalnych z zarządzającymi.

Polecenie służbowe Ministra nr 5

z 6.II.57 r. znak ZBA/8/57/Inw. w sprawie powołania Komisji dla spraw rozliczeń kosztów odbudowy kompleksu budynków przy Pl. Dzierżyńskiego.

Polecenie służbowe Ministra nr 6

z 16.II.57 r. znak CZPMB/TB/832/57 w sprawie uruchomienia stacji przemiału żużla.

Polecenie służbowe Ministra nr 7

z 26.II.57 r. znak TE/57 w sprawie powołania Komisji do Spraw Wystawy Techniki Budownictwa.

Polecenie służbowe Ministra nr 8

z 2.III.57 r. znak Pr/515/57 w sprawie zatrzymania budowy obiektów o mniejszym znaczeniu dla gospodarki narodowej oraz wykorzystania materiałów budowlanych dla budownictwa mieszkaniowego i obiektów produkcyjnych.

Polecenie służbowe Ministra nr 10

z 27.III.57 r. znak ZP/3/57 w sprawie wypowiedzenia warunków premiowania.

Polecenie służbowe Ministra nr 11

z 29.III.57 r. znak Pl/57 w sprawie kontroli zadań planowych oraz planu funduszu płac na II kwartał 1957 r. w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa.

Polecenie służbowe Ministra nr 12

z 30.III.57 r. znak OR/5/57 w sprawie przekazania składników majątkowych na rzecz Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego.

Pismo okólne Ministerstwa nr 11

z 1.II.57 r. znak Pr 309/57 w sprawie zadań Departamentu Produkcji.

Pismo okólne Ministerstwa nr 12

z 1.II.57 r. znak ZBA-2A/09/57 w sprawie rachunkowości budżetowej 1957 r. nowozorganizowanych jednostek budżetowych (dysponentów kredytów budżetowych trzeciego stopnia).

Pismo ogólne Ministerstwa nr 13

z 1.II.57 r. znak ZBA-2A/09/57 w sprawie wykorzystywania kredytów objętych § 15 preliminarzy wydatków budżetowych na rok 1957.

Pismo okólne Ministerstwa nr 14

z 5.II.57 r. znak PL/6/490/57 w sprawie zniesienia dodatkowego premiowania za obniżkę kosztów własnych budowy obiektów.

Pismo okólne Ministerstwa nr 16

z 12.II.57 r. znak ZA-PL-23-0/57 w sprawie sprawozdawczości statystycznej w zakresie zaopatrzenia materiałowo-technicznego w 1957 r.

Pismo okólne Ministerstwa nr 17

z 18.II.57 r. znak OR/5/57 w sprawie zapobieżenia zbędnym delegacjom służbowym pracowników jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa mających siedzibę poza Warszawą.

Pismo okólne Ministerstwa nr 18

z 19.II.57 r. znak TE-7/2-9/57 w sprawie projektu instrukcji o stosowaniu winiduru w instalacjach sanitarnych i przemysłowych.

Pismo okólne Ministerstwa nr 19

z 23.II.57 r. znak ZP/2/661/57 w sprawie wypłat nadpłaconych podatków od wynagrodzeń.

Pismo okólne Ministerstwa nr 20

z 28.II.57 r. znak In-Zl-II/57 w sprawie sprawozdawczości statystycznej z realizacji inwestycji w 1957 r.

Pismo okólne Ministerstwa nr 21

z 6.III.57 r. znak ZP/1/769/57 w sprawie zasad szkolenia murarzy i tynkarzy w roku 1957.

Pismo okólne Ministerstwa nr 23

z 28.II.57 r. znak GM/2/9-12/15/57 w sprawie dodatkowej pracy zarobkowej pracowników przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa.

Pismo okólne Ministerstwa nr 24

z 13.III.57 r. znak Pr/591/57 w sprawie ujednolicenia danych sprawozdawczych w zakresie tynków zewnętrznych.

Pismo okólne Ministerstwa nr 25

z 15.III.57 r. znak ZBA-2A/09/57 w sprawie rozliczeń z kwot przekazanych z budżetu Państwa na premie i nagrody za specjalne osiągnięcia.

Pismo okólne Ministerstwa nr 28

z 29.III.57 r. znak ZBA-2A/09/57 w sprawie kwartalnej sprawozdawczości budżetowej w 1957 r.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5
Telefon Redakcji:
Centrala 6-40-81 (do 9) wewn. 249
Telefon Administracji:
Centrala 6-40-41 (do 5) wewn. 156

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa — prenumerata roczna zł 36,—. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny nr 1529-91-162, cz. 6 Dz. 5 Rozdz. 19".

Cena zł 6,—

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5

Druk. LSW. W-wa. Zam. 306c z dnia 4.IV.57 r. Pap. druk. kl. V 70 g. A1. Nakład 6.500 egz. B-61